

ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษา
ของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ตุลาคม 2555

ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษา
ของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ตุลาคม 2555
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ทศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอน
ภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ของ ธิตารัตน์ งามนิกร ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา
ต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์พัทยา จิตต์เมตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธาน
(อาจารย์พัทยา จิตต์เมตตา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์บรรพต ศิริชัย)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(ดร.วาณี อรรถนโสนาธิติ)

วันที่ เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2555

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้จาก อาจารย์พทยา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการวิจัยครั้งนี้อาจารย์ได้กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง รวมทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องสารนิพนธ์ตลอดระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในความเมตตาและความเอาใจใส่ที่อาจารย์ให้มาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ดร.วิษณุกร ทองหล่อ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี และอาจารย์บรรพต ศิริชัย กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ทำให้สารนิพนธ์ถูกต้องสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์อัมพิกา สุวรรณจันทร์ อาจารย์ณัฐวดี สภาพรต และอาจารย์โกนัย ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการทดลอง ที่ได้กรุณาใช้เวลาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้เครื่องมือการทดลองถูกต้องสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ปาริย ลี ที่เป็นแรงผลักดันให้มาศึกษาในสาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ อาจารย์วัชร ลิ้มมั่งกูร ที่ให้ความรู้และคำแนะนำในการทำวิจัย และขอขอบคุณ คุณคันสนีย์ จรุงวิทยกิจ ที่ให้ความรู้ด้านการวิเคราะห์สถิติ

ขอขอบคุณ คุณเมียน เวย์ ผู้จัดการโรงเรียน คณาจารย์และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาวพม่า ของมูลนิธิรวมมิตรไทย-พม่า ที่ได้อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกคนที่เป็นแรงใจและให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยทุกด้านด้วยดี โดยเฉพาะเพื่อนร่วมรุ่นสาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศทุกท่าน ที่เป็นกำลังใจและคอยกระตุ้นให้ทำสารนิพนธ์จนเสร็จลุล่วงทันเวลาตลอดการวิจัยครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ คือ ร.ต.ต.ฤทธากร งามนิกร และนางสุวิดา ดีประเสริฐ ครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่งที่ให้กำเนิด สนับสนุนทางการศึกษา ให้อิสระในความคิดและการตัดสินใจ ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจ กำลังใจ กำลังสติปัญญาในการศึกษา คุณประโยชน์ประการใดที่เกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมนำมาเป็นเครื่องบูชาพระคุณของท่าน ที่ทำให้ “ลูก” ประสบความสำเร็จมาได้จนถึงทุกวันนี้

ธิดารัตน์ งามนิกร

ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษา
ของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ตุลาคม 2555

ธิดารัตน์งามนิกร. (2555). *ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่ามีทัศนคติที่ดีมากต่อการเรียนภาษาไทย ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน และด้านวิธีการเรียนการสอนตามลำดับ
2. ผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่ามีความพึงพอใจมากต่อการเรียนภาษาไทย ในด้านครูผู้สอนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาวิชา และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับ

ATTITUDES AND SATISFACTION OF BURMESE LEARNERS STUDYING THAI LANGUAGE
IN LANGUAGE SCHOOL OF THAI ALLIED COMMITTEE WITH DESEGREGATED
BURMA FOUNDATION

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

October 2012

Tidarat Ngamnikorn. (2012). *Attitudes and Satisfaction of Burmese Learners Studying Thai Language in Language School of Thai Allied Committee with Desegregated Burma Foundation*. Master Project, M.A. (Teaching Thai as Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Patthaya Jitmetta.

The purpose of this study was conducted with attitudes of Burmese learners studying Thai language in five aspects, for instance, the importance of learning Thai language, the subject, the method of teaching, teaching and learning activities, learning and teaching materials. Moreover, there are three aspects of satisfaction of Burmese learners studying Thai language such as the subject, learning and teaching activities, and teachers.

The sample group was Burmese in language school of Thai Allied Committee with Desegregated Burmese Foundation, Rachatewee, Bangkok were selected the purposive sampling of 50 participants.

The results were as follow:

1. Burmese learners had great attitudes toward learning Thai language. The greatest attitude was learning and teaching activities and the second was the importance of learning Thai language, the subject, learning and teaching material, and the method of teaching respectively.
2. Burmese learners had very high level in satisfaction toward learning Thai language. The highest satisfaction was teachers and the second was the subject and learning and teaching activities respectively.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ.....	7
ความหมายของทัศนคติ	7
ประเภทของทัศนคติ.....	8
องค์ประกอบของทัศนคติ.....	9
ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความสำเร็จในการเรียนภาษา	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	13
ความหมายของความพึงพอใจ.....	13
ความพึงพอใจในการเรียนการสอน.....	14
หลักการวัดความพึงพอใจ	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....	18
ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย.....	18
ด้านเนื้อหาวิชา	19
ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน	21
ด้านสื่อการเรียนการสอน	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ด้านครูผู้สอน	25
ปัญหาการเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติ	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
สังเขปความมุ่งหมายและวิธีดำเนินการวิจัย	60
สรุปผลการศึกษาวิจัย	62
อภิปรายผล.....	63
ข้อเสนอแนะ	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	75
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	105

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป	44
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ การเรียนการสอนของโรงเรียน	48
3 ระดับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย	51
4 ระดับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านเนื้อหาวิชา	52
5 ระดับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านวิธีการสอน	53
6 ระดับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	54
7 ระดับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน	55
8 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านเนื้อหาวิชา	57
9 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	58
10 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านครูผู้สอน	59

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันมีแรงงานข้ามชาติจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสามประเทศ คือ พม่า ลาว และกัมพูชาเข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยได้รับการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายเป็นจำนวนมาก และจากการสำรวจแรงงานเหล่านี้พบว่า ส่วนใหญ่มักจะประสบปัญหาในเรื่องกฎหมาย เช่น ความไม่เข้าใจในกฎหมาย การทำงานเกินเวลามากกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ การเข้าถึง การบริการด้านสุขภาพ การปรับตัวและปัญหาการสื่อสาร เมื่อทำงานอยู่ในสังคมไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกหลายประการ (สัมภาษณ์ศิลปินมูลนิธิฯ. ม.ป.ป.: ออนไลน์)

สาเหตุสำคัญประการหนึ่ง คือ การที่แรงงานเหล่านี้ไม่รู้ภาษาไทยย่อมเป็นอุปสรรคในการทำงาน ดังที่ คณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย (คสรท.) (2551: ออนไลน์) กล่าวว่า ภาษาเป็นอุปสรรคสำคัญในการทำงาน แรงงานที่พูดภาษาไทยไม่ได้หรือพูดได้แต่น้อย มักจะถูกนายจ้างใช้ความสามารถในการพูดภาษาไทยเป็นเกณฑ์สำคัญในการตั้งเงินเดือน และในการปฏิบัติตนต่อคนงาน แรงงานข้ามชาติจำนวนมากมักประสบกับความยากลำบากในการหางานที่ดี เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารกับนายจ้างได้มากนัก เป็นสาเหตุให้แรงงานชาวพม่าสนใจเรียนภาษาไทยเพื่อพัฒนาตนเองทั้งด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคม และสิ่งสำคัญ คือการสื่อสารกับคนไทยได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอยู่ร่วมกัน

โรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ได้เปิดสอนภาษาไทยให้แก่แรงงานชาวพม่าเป็นการเฉพาะมาเป็นเวลานานถึง 10 ปี มีแรงงานชาวพม่าเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก รวมทั้งสิ้นประมาณ 700 คน และจากการที่ผู้วิจัยมีโอกาสได้เข้าไปสังเกตการณ์ การสอนของโรงเรียนแห่งนี้ พบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ระดับ 1 เป็นการสอนให้ผู้เรียนรู้จักและจดจำสระและพยัญชนะไทย พร้อมทั้งอ่านคำที่ประสมด้วยสระต่างๆ ที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีตัวสะกดกำกับได้ ระดับ 2 ให้ผู้เรียนฝึกอ่านคำที่ประสมด้วยสระ สามารถผันวรรณยุกต์ อ่านคำที่มีอักษรนำ คำควบกล้ำ และอ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราต่างๆ ได้ ระดับ 3 ทบทวนบทเรียนจากระดับ 2 และเพิ่มเติมคำศัพท์ที่ยากขึ้น ระดับ 4 สอนเรื่องอักษร 3 หมู่ ทบทวนคำควบกล้ำ รู้จักคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่ใช้ บัน, บรร คำที่มีตัวการันต์ คำพ้องเสียง คำทับศัพท์ บทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และหัดอ่านบทความที่เป็นเรื่องยาวๆ ได้ และ

ระดับ 5 เรียนรู้ภาษาไทยจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นชินกับการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นกับผู้เรียนชาวพม่าถึงเหตุผลที่มาเรียนในโรงเรียนแห่งนี้ พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทยที่นี่ โดยทราบเรื่องราวเกี่ยวกับโรงเรียนนี้จากการบอกกันแบบปากต่อปาก ทำให้ปัจจุบันที่โรงเรียนแห่งนี้มีแรงงานชาวพม่าเข้ามาเรียนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ในเรื่องนี้ผู้วิจัยได้มีโอกาสสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการสอน หนังสือตำราเรียน และสื่อการสอน ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนให้แรงงานชาวพม่าในหลายประการ จึงทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยยังไม่ได้ดีเท่าที่ควร แม้ว่าผู้เรียนจะมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทย แต่ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนหากเราได้ทราบถึงทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียนจะทำให้ผู้สอนสามารถนำผลการศึกษานี้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้ ดังที่ ชูอิชิ ซาโนะ (2551: 57) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จากการวิจัยได้ผลสรุปว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าการจัดการเรียนการสอนในด้านสื่อการสอนและครูผู้สอน ด้านกระบวนการเรียนการสอนเหมาะสมดีอยู่แล้วสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ แต่ด้านเนื้อหาหลักสูตรเห็นว่าควรที่จะเพิ่มชั่วโมงเรียนให้มากขึ้น และจากผลการวิจัยดังกล่าว หากได้นำไปใช้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า เพื่อนำผลการศึกษาในครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนอันจะเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า และแก่ตัวผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นข้อมูลแนวทางให้แก่สถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่สอนภาษาไทยในลักษณะนี้ได้อีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายในการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า และสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ที่มีผลต่อทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและ

อุปกรณ์การสอน และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า และสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ที่มีผลต่อทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียนดังกล่าว
2. ทำให้ทราบถึงทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน
3. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของโรงเรียนแห่งนี้และสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ระดับ 1 ถึง ระดับ 5 จำนวน 700 คน ในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยให้ทางสถาบันเป็นผู้คัดเลือก ได้แก่ ระดับ 3 ถึง ระดับ 5 ของภาคเรียนเดือนมีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2555

ระยะเวลาในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มีระยะเวลาตั้งแต่ เดือนเมษายน ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ.2555 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 เตรียมการ (2 เมษายน - 16 เมษายน 2555)

- ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 2 สร้างเครื่องมือในการวิจัย (17 เมษายน - 8 พฤษภาคม 2555)

- แบบสอบถามทัศนคติและความพึงพอใจ
- นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อแก้ไขปรับปรุง
- แปลแบบสอบถามเป็นฉบับภาษาพม่าศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ระยะที่ 3 ระยะทดลอง/เก็บข้อมูลแบบสอบถาม (9 พฤษภาคม - 23 พฤษภาคม 2555)

- เก็บรวบรวมข้อมูล
- จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 4 สรุปอภิปรายผลและเสนอรายงานการวิจัย (24 พฤษภาคม - 8 มิถุนายน 2555)

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่จะศึกษาในครั้งนี้ คือ

1. ทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าต่อการจัดการเรียนการสอน 5 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย
 - 1.2 ด้านเนื้อหาวิชา
 - 1.3 ด้านวิธีการสอน
 - 1.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 1.5 ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าต่อการจัดการเรียนการสอน 3 ด้าน ได้แก่
 - 2.1 ด้านเนื้อหาวิชา
 - 2.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.3 ด้านครูผู้สอน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของชาวพม่า ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย ระยะเวลาที่เรียนภาษาไทย และข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน ได้แก่ หนังสือตำราเรียน วิธีการสอน สื่อการสอน และ กิจกรรมการเรียนการสอน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อ

และอุปกรณ์การสอน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทัศนคติในการเรียนภาษาไทย** หมายถึง ความคิดเห็น ความเข้าใจ ความรู้สึกนึก
คิดทั้งในทางบวกและลบของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย แบ่งออกเป็น 5 ด้าน
ได้แก่

1.1 ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย หมายถึง ความคิดเห็น ความเข้าใจ
ความรู้สึกนึกคิดทั้งในทางบวกและลบของผู้เรียนต่อการนำไปใช้ประโยชน์ จากการจัดการเรียน
การสอนภาษาไทย

1.2 ด้านเนื้อหาวิชา หมายถึง ความคิดเห็น ความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดทั้งใน
ทางบวกและลบของผู้เรียนต่อเนื้อหาในบทเรียน ตำราเรียน แบบฝึกหัด การจัดลำดับเนื้อหา จากการ
จัดการเรียนการสอนภาษาไทย

1.3 ด้านวิธีการสอน หมายถึง ความคิดเห็น ความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดทั้งในทาง
บวกและลบของผู้เรียนต่อเทคนิควิธีการสอน จากการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

1.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ความคิดเห็น ความเข้าใจ ความรู้สึกนึก
คิดทั้งในทางบวกและลบของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกทักษะ การฝึกปฏิบัติ
การประเมินผลการเรียน จากการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

1.5 ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน หมายถึง ความคิดเห็น ความเข้าใจ ความรู้สึกนึก
คิดทั้งในทางบวกและลบของผู้เรียนต่อการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนที่หลากหลาย การจัดเตรียมสื่อ
การสอน จากการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

2. **ความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทย** หมายถึง การที่ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าได้รับ
การตอบสนองเป็นอย่างดีตามความต้องการของตนเอง ที่ได้รับจากการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย
แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านเนื้อหาวิชา หมายถึง ผู้เรียนรู้สึกว่าได้รับการตอบสนองทั้งในเชิงวัตถุดิบของ
และด้านอารมณ์จากเนื้อหาในบทเรียน ตำราเรียน แบบฝึกหัด การจัดลำดับเนื้อหา จากการจัด
การเรียนการสอนภาษาไทย

2.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ผู้เรียนรู้สึกว่าได้รับการตอบสนองทั้งใน
เชิงวัตถุดิบของและด้านอารมณ์จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกทักษะ การฝึกปฏิบัติ
การประเมินผลการเรียน จากการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

2.3 ด้านผู้สอน หมายถึง ผู้เรียนรู้สึกว่าได้รับการตอบสนองทั้งในเชิงวัตถุสิ่งของและด้านอารมณ์จากการชี้แจงรายละเอียดของผู้สอน เทคนิคการสอน การเตรียมตัวของผู้สอน ความมีมนุษยสัมพันธ์ การประเมินผลการเรียนของผู้สอนวิชาภาษาไทย

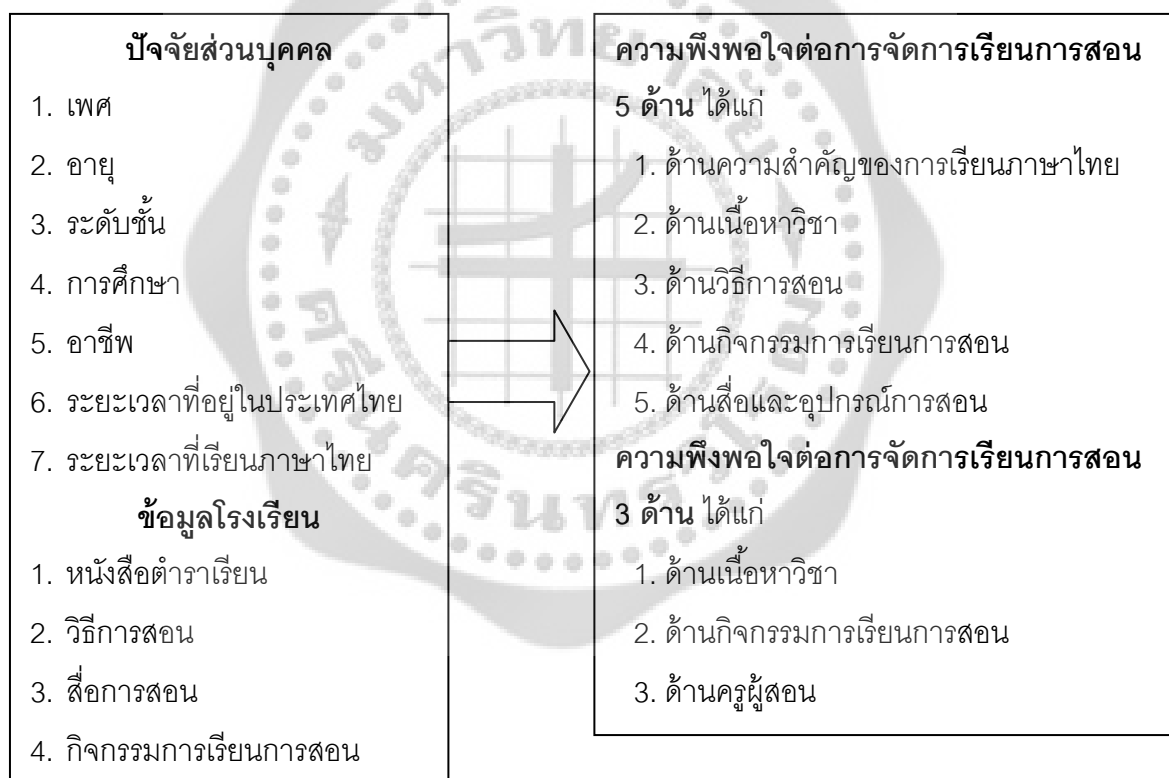
3. **ชาวพม่า** หมายถึง ชาวพม่าที่ใช้แรงงานในประเทศไทย และเรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
 - 3.1.1 ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย
 - 3.1.2 ด้านเนื้อหาวิชา
 - 3.1.3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน
 - 3.1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
 - 3.1.5 ด้านผู้สอน
 - 3.1.6 ปัญหาการเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติ
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

1.1.1 ความหมายของทัศนคติ

เสรี วงษ์มณฑา (2542: 106) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของหรือความคิด ทัศนคติเป็นสิ่งที่ชักนำบุคคลให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

สุบัญญัติ ไชยชาญ (2544: 32) ให้ความหมายของทัศนคติว่าเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอกในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นในการสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้

ศรีสุภา สหชัยเสรี (2546: 15) ให้ความหมายของทัศนคติว่า เป็นความคิด ความเข้าใจ ความคิดเห็น ความรู้สึกและท่าทีของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคลนั้น โดยอาจแสดงออกในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ ทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น มีธรรมชาติที่ค่อนข้างเปลี่ยนแปลงยาก

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2548: 31) ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติ หมายถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่จะสะท้อนว่าบุคคลมีความโน้มเอียง พอใจหรือไม่พอใจต่อบางสิ่ง เช่น ตราสินค้า บริการ ร้านค้าปลีก เนื่องจากเป็นผลของกระบวนการทางจิตวิทยา ทัศนคติไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรงแต่ต้องแสดงว่าบุคคลกล่าวถึงอะไร หรือทำอะไร จะเห็นได้ว่ามีประเด็นร่วมที่สำคัญ คือ ความรู้สึกภายใน ความพร้อม หรือ แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง

ธงชัย สันติวงษ์ (2549: 167) ให้ความหมายของทัศนคติว่าเป็นลักษณะของแนวโน้ม ตามปกติของตัวบุคคลในการที่จะชอบหรือเกลียดสิ่งของ บุคคล และปรากฏต่างๆ กล่าวคือ ทัศนคติจะเป็นลักษณะของระบบซึ่งมีแนวโน้มที่จะประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ และสำหรับแต่ละคนทัศนคติของแต่ละคนก็คือโลกแห่งความเป็นจริงของเขานั้นเอง

จากความหมายข้างต้นที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า ทัศนคติ คือ ท่าที ความคิด อารมณ์และความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีความโน้มเอียงในการที่จะมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสภาพแวดล้อมในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึกและความเชื่อที่จะมีพฤติกรรมได้ตอบตามความคิดและความรู้สึกนั้น

1.1.2 ประเภทของทัศนคติ

ลักษณะ สตะเวทิน (2530: 55-57) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นกระบวนการอันต่อเนื่องขององค์ประกอบทางจิตของบุคคลที่แสดงตอบสนองสิ่งเร้า โดยปกติทัศนคติ (attitude) และความคิดเห็น (opinion) มักจะมีความสอดคล้องกันเสมอ เช่น เมื่อบุคคลแสดงความคิดเห็นออกมานั้นหมายความว่าคนผู้นั้นมีทัศนคติในเรื่องนั้นเป็นเช่นนั้น ดังนั้น เรื่องของทัศนคติจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งพฤติกรรมส่วนใหญ่ของบุคคลจะถูกควบคุมด้วยทัศนคติ หมายความว่า พฤติกรรม ที่บุคคลแสดงออกมานั้นจะขึ้นอยู่กับทัศนคติที่มีอยู่ในบุคคลนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ในทางวิชาการสามารถแบ่งทัศนคติออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ทัศนคติทางบวก (positive attitude) เป็นการแสดงออกหรือมีปฏิกิริยาทางด้านดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะเป็นต่อบุคคล ต่อองค์การ/สถาบันหรือต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ฯลฯ
2. ทัศนคติทางลบ (negative attitude) เป็นการแสดงออกหรือมีความรู้สึกที่ไม่ดีหรือเป็นไปในทางลบต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งทัศนคติในทางลบนี้สามารถเกิดได้กับบุคคลทุกคน เช่น นักศึกษาไทยบางคนที่ไม่ศึกษาต่อต่างประเทศอาจจะไม่ชอบและมีอคติต่อ

ชาวอเมริกันนิโกรเพราะมีความรู้สึกเป็นคนที่พูดจาไม่สุภาพ ซึ่งในความเป็นจริงชาวอเมริกันนิโกร อาจจะไม่เป็นเช่นนั้นทุกคน แต่ความรู้สึกนี้ก็ทัศนคติทางลบต่อชาวอเมริกันนิโกร เป็นต้น

3. ทัศนคติเฉย (passive attitude) เป็นทัศนคติในลักษณะที่บุคคลนั้นไม่มีความคิดเห็นในเรื่องนั้นหรือต่อบุคคลนั้นๆ เช่น อาจจะเป็นความรู้สึกที่เฉยเมยต่อนโยบายขององค์การ หรือต่อการกระทำขององค์การ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ประเภทของทัศนคติ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ทัศนคติทางบวก เป็นการแสดงปฏิกิริยาออกมาในด้านดี ทัศนคติทางลบ เป็นการแสดงปฏิกิริยาออกมาในด้านที่ไม่ดี และ ทัศนคติเฉย เป็นปฏิกิริยาที่ไม่แสดงออกมา เฉยๆ ไม่ใช่ทั้งด้านดีและด้านไม่ดี

1.1.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

กิปลัน (Gibson. 2000: 103) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นส่วนที่ยึดติดแน่นกับบุคลิภาพของบุคคลเรา ซึ่งบุคคลเราจะมีทัศนคติที่เป็นโครงสร้างอยู่แล้ว ทางด้านความรู้สึก ความเชื่อ อันใดอันหนึ่ง โดยที่องค์ประกอบนี้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบหนึ่งทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในอีกองค์ประกอบหนึ่ง ซึ่งทัศนคติ 3 องค์ประกอบ มีดังนี้

1. ความรู้สึก (affective) องค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึกของทัศนคติ คือ การได้รับการถ่ายทอด การเรียนรู้มาจากพ่อ แม่ ครู หรือกลุ่มเพื่อน

2. ความรู้ ความเข้าใจ (cognitive) องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจของทัศนคติจะประกอบด้วย การรับรู้ของบุคคล ความคิดเห็น และความเชื่อของบุคคล หมายถึง กระบวนการคิด ซึ่งเน้นไปที่การใช้เหตุผลและตรรกะ องค์ประกอบที่สำคัญของความรู้ ความเข้าใจ คือ ความเชื่อในการประเมินผลหรือความเชื่อที่ถูกประเมินผลไว้แล้วโดยตัวเองประเมิน ซึ่งความเชื่อเหล่านี้จะแสดงออกมาจากความประทับใจในการชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นรู้สึกต่อสิ่งของ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

3. พฤติกรรม (behavioral) องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจของทัศนคติจะหมายถึง แนวโน้มหรือความตั้งใจ (intention) ของคนที่จะแสดงบางสิ่งบางอย่างหรือที่จะกระทำ (ประพฤติ) บางสิ่งบางอย่างต่อคนใดคนหนึ่ง สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในทางใดทางหนึ่ง เช่น เป็นมิตร ก้าวร้าว ให้ความอบอุ่น เป็นศัตรู เป็นต้น โดยที่ความตั้งใจนี้อาจจะถูกวัด หรือประเมินออกมาได้ จากการพิจารณาองค์ประกอบทางด้านพฤติกรรมของทัศนคติ

ชิฟแมน และคานุก (อิสริยา เลหาตีรานนท์. 2550: 14; อ้างอิงจาก Schiffman and Kanuk. 1975: 202-203) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเกิดขึ้นจากองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ หรือข้อมูลที่เรามีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเกิดจากการผสมผสานกันระหว่างประสบการณ์ตรงที่เรามีต่อวัตถุ กับข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ ความรู้ และการรับรู้ดังกล่าวจะก่อตัวขึ้นเป็นความเชื่อต่างๆ เกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งนั้น ด้วยเหตุนี้ทัศนคติที่มีต่อวัตถุหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งจึงประกอบไปด้วยความเชื่อที่มีคุณสมบัติหลายประการซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมที่มีผลเฉพาะอย่าง

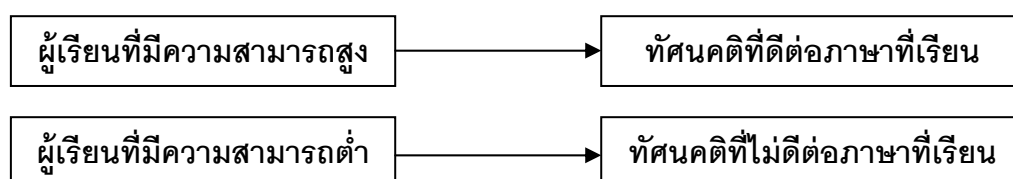
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญที่สุดในการประเมินค่าตามธรรมชาติของมนุษย์ กล่าวคือ เป็นปฏิกิริยาทางความรู้สึกหรืออารมณ์โดยรวมที่มีผลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันแสดงให้เห็นถึงระดับความชอบหรือไม่ชอบว่ามีมากน้อยเพียงไร เนื่องจากประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกเป็นความรู้สึกรวมที่ส่งผลให้เกิดทัศนคติ ด้วยเหตุนี้นักวิชาการและนักวิจัยด้านทัศนคติจึงจัดให้ความรู้สึกอันนี้เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากในการศึกษาทัศนคติ

3. องค์ประกอบด้านการกระทำ หรือองค์ประกอบด้านพฤติกรรม หมายถึงความน่าจะเป็น หรือแนวโน้มที่บุคคลจะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งต่อวัตถุหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลมาจากการทำงานขององค์ประกอบในด้านความรู้ความเข้าใจและความรู้สึก

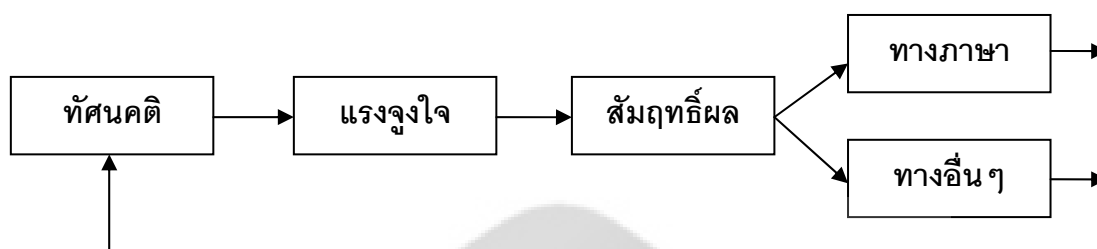
จากองค์ประกอบของทัศนคติข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของทัศนคติแบ่งเป็น 3 ประการ คือ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม กล่าวได้ว่า บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาในทิศทางใดนั้นขึ้นอยู่กับ การประเมินค่าด้านความรู้และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้น หากบุคคลได้ประเมินค่าด้านความรู้และความรู้สึกว่าชอบหรือไม่ชอบสิ่งใดแล้ว สิ่งที่มาคือการกระทำในทิศทางใดทิศทางหนึ่งที่สอดคล้องกับการประเมินค่านั้น

1.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความสำเร็จในการเรียนภาษา

ชาวยิออน (กฤติยา เพิ่มพานิช. 2545: 20; อ้างอิงจาก Savignon. 1972: 32) ได้เสนอว่าทัศนคติที่ดีเป็นผลของการเรียนรู้ภาษาที่ดี นั่นคือ ผู้ที่มีความสำเร็จในด้านการเรียนภาษาต่างประเทศน่าจะมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาที่เรียนนั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาต่ำ จะมีแนวโน้มในการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาที่เรียน ดังรูปแบบ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษา ดังนี้

สำหรับการ์ดเนอร์ (กฤติยา เพิ่มพานิช. 2545: 20-21; อ้างอิงจาก Gardner. 1972: 33) ได้เสนอความสัมพันธ์อีกลักษณะหนึ่งซึ่งมาจากความเชื่อพื้นฐานที่ว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมมีส่วนส่งเสริมพื้นฐานทางทัศนคติของผู้เรียนซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเรียน แรงจูงใจนี้มีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การ์ดเนอร์ได้เสนอรูปแบบเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษา ดังนี้

สรุปว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาและต่อภาษาที่เรียนจะมีแรงจูงใจในการเรียนและช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนในทางกลับกันผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อภาษานั้น

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

ธัญ ทดแทนคุณ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและอาจารย์พี่เลี้ยงโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อนักศึกษาฝึกสอนวิชาเอกภาษาไทย ผลการวิจัยปรากฏว่า เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและอาจารย์พี่เลี้ยงที่มีต่อนักศึกษาฝึกสอนวิชาเอกภาษาไทย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการที่นักศึกษาฝึกสอนปฏิบัติในด้านบุคลิกภาพด้านคุณธรรม จริยธรรม ความเป็นครู อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ด้านความสัมพันธ์กับนักเรียนในฐานะครู และด้านการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน สำหรับอาจารย์พี่เลี้ยงเห็นด้วยกับการที่นักศึกษาฝึกสอนปฏิบัติในด้านบุคลิกภาพด้านคุณธรรม จริยธรรม ความเป็นครู และด้านการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมากทุกรายด้าน สอดคล้องกับความเห็นของนักเรียนและจากแบบสอบถามที่ใช้ถามอาจารย์พี่เลี้ยง โดยเฉพาะ พบว่าอาจารย์พี่เลี้ยงเห็นด้วยกับการที่นักศึกษาฝึกสอนปฏิบัติในด้านความสัมพันธ์กับบุคลากรในโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่นๆ ปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการสอน ด้านความรับผิดชอบ ด้านบทบาทการเป็นผู้นำ ชุมชนและด้านพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดเจตคติต่ออาชีพครู และจากการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนและอาจารย์พี่เลี้ยง ที่มีต่อนักศึกษาฝึกสอนวิชาเอกภาษาไทย พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน

พนอเนื่อง สุทัศน์ ณ อยุธยา (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและแรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในผู้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่หนึ่ง โดยศึกษากับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น จำนวน 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 50 คน และกลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 50 คน ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจเพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาที่สอง ความวิตกกังวลต่อการเข้าชั้นเรียนภาษาและการใช้ภาษา ทัศนคติต่อผู้สอนและรายวิชา และภาระงานที่ได้รับมอบหมายล้วนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด ในขณะที่แรงจูงใจที่มีต่อสังคมของผู้ใช้ภาษาที่สอง การตัดสินใจเรียนรู้ และทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งอาจเนื่องมาจากรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้นเป็นรายวิชาการศึกษาทั่วไป กลุ่มตัวอย่างไม่ได้เลือกเรียนด้วยตนเอง

พระจิรพจน์ ขวัญคง ธมลวรรณ มาตรสิงห์ และธีระชัย ช่วงบุญศรี (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติในโครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จากการศึกษาได้ผลสรุปว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลกที่เรียนภาษาอังกฤษในโครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ มีทัศนคติในด้านความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับดี

สุพัตรา สมนึก (2550: 89) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย ของนักเรียนไทยมุสลิม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดยะลา สรุปว่าในภาพรวมนักเรียนไทยมุสลิมมีทัศนคติต่อภาษาไทยในระดับดีมาก โดยมีทัศนคติเกี่ยวกับประโยชน์ของภาษาไทยในระดับดีมากที่สุดอย่างโดดเด่น สำหรับลักษณะทัศนคติต่อประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวกับภาษาไทยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับดีมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ คือทัศนคติเกี่ยวกับความต้องการใช้ภาษาไทย ทัศนคติเกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นของภาษาไทย ทัศนคติเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของภาษาไทย และทัศนคติเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ใช้ภาษาไทย

เอกชัย ยุติศรี (2550: 71-72) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาไทย และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักศึกษากการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับการเรียนด้วยตนเอง สรุปผลการวิจัยไว้ว่า (1) คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังการทดลองของนักศึกษากการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนโดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สูงกว่าการเรียนด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (2) คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาภาษาไทยหลังการทดลอง ของนักศึกษากการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนโดย

กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สูงกว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

กนกกาญจน์ จันทอยู่ (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น จากการวิจัยสรุปได้ว่า (1) ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นมีเจตคติที่ดีในด้านเนื้อหาวิชามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านวิธีการสอน ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนตามลำดับ (2) ความต้องการในการเรียนภาษาไทย สรุปได้ดังนี้ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาไทย 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ด้านวิธีการสอน ผู้เรียนชอบวิธีการสอนแบบเผชิญสถานการณ์จริงมากที่สุด ด้านเนื้อหาวิชา ผู้เรียนต้องการเรียนสนทนาภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาคือ หลักภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนชอบทำกิจกรรมภาษาไทยแบบเป็นกลุ่ม ประมาณ 2-4 คน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ผู้เรียนต้องการให้ครูใช้สื่อเหล่านี้ประกอบการเรียนการสอน คือ รูปภาพ ภาพยนตร์ เทปประกอบการเรียน ตามลำดับ ส่วนการตกแต่งห้องเรียนนั้น ผู้เรียนต้องการให้ครูนำบัตรภาพและคำศัพท์ภาษาไทยมาติดที่ห้องเรียน รองลงมาคือ รูปภาพสถานที่ต่างๆ ในประเทศไทย และรูปภาพอาหารไทย นอกจากนี้แบบเรียนที่ผู้เรียนต้องการ คือ เนื้อหาเข้าใจง่าย มีคำอธิบายภาษาญี่ปุ่น และมีแบบฝึกหัด ลำดับสุดท้ายคือ ด้านผู้สอน ผู้เรียนชอบเรียนภาษาไทยทั้งกับครูเพศชายและหญิง ครูสอนภาษาไทยควรมีความรู้ทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น และต้องการให้ครูอธิบายบทเรียนเป็นภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นควบคู่กันไป

จากการสำรวจงานวิจัยต่างๆ ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาประมวลเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามทัศนคติ และพบว่ายังไม่มีงานวิจัยที่สอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา โดยยึดถึงหลักการวิจัยดังกล่าวข้างต้น เป็นแนวทางในการดำเนินการ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1.1 ความหมายของความพึงพอใจ

วอลเลิร์สเตน (Wallerstein. 1971: 256) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ซึ่งได้อธิบายขยายความเพิ่มเติมว่า ความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนแต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มี จากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้คนเกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของความพึงพอใจนั้นๆ

กู๊ด (Good. 1973: 161) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพ หรือ ระดับความพึงพอใจที่มีผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

ลักษณะ สิริวัฒน์ (2539: 132) ให้คำอธิบายความพึงพอใจหมายถึง พฤติกรรมที่สนองความต้องการของมนุษย์ และเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ศรีสุตา ญาติปลื้ม (2547: 69) ได้ให้คำอธิบายของความพึงพอใจไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรัก ชอบ พอใจ หรือเป็นเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังในทางที่ดีทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจเป็นความรู้สึกเมื่อได้รับความสำเร็จความต้องการหรือแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งไร้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกิดความรู้สึกชอบ พอใจ ที่มีผลมาจากทัศนคติโดยทั่วไปของบุคคลที่จะนำไปสู่การประเมินผลและความคาดหวัง เมื่อนำมาประยุกต์ใช้กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการเรียนการสอน อาจให้ความหมายได้ว่า เป็นความรู้สึกประทับใจ ได้รับการตอบสนองความต้องการทางความรู้อย่างเพียงพอ อาจมีแนวโน้มที่จะกลับมาใช้บริการอีก

2.1.2 ความพึงพอใจในการเรียนการสอน

บลูม (Bloom. 1976: 72-74) กล่าวว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองต้องการ ก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียนทุกคนได้เตรียมตัวสำหรับกิจกรรมที่ตนเองเลือก หรือจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน เช่น การช้อปปิ้ง ดนตรีบางชนิด เกม หรืออะไรบางอย่างที่นักเรียนอาสาสมัครและตัดสินใจได้โดยเสรีในการเรียน มีความกระตือรือร้นและความสนใจ เมื่อเริ่มเรียน จะทำให้นักเรียน เรียนได้เร็ว และประสบความสำเร็จสูง อย่างไรก็ตาม บลูมเห็นว่า วิธีนี้ค่อนข้างเป็นอุดมคติที่จัดได้ลำบาก

ไวท์เฮด (พระสบบพ อุประโคน. 2549: 26; อ้างอิงจาก Whitehead. 1967: 1-41) กล่าวว่า จังหวะของการศึกษาและขั้นตอนของการพัฒนามี 3 ขั้นคือ จุดยืน จุดแย้ง และจุดปรับ ซึ่งไวท์เฮดเรียกชื่อใหม่เพื่อใช้ในการศึกษาว่า การสร้างความพึงพอใจ การทำความเข้าใจ และการนำไปใช้ในการเรียนรู้ใดๆ ควรเป็นไปตาม 3 จังหวะนี้คือ

1. การสร้างความพึงพอใจ คือ นักเรียนรับสิ่งใหม่ๆ มีความตื่นเต้น พอใจในการได้พบและเก็บสิ่งใหม่ๆ
2. การทำความเข้าใจ คือ มีการจัดระบบระเบียบ ให้คำจำกัดความ มีการกำหนดขอบเขตที่ชัดเจน
3. การนำไปใช้ คือ การนำสิ่งใหม่ที่ได้มาไปจัดสิ่งใหม่ๆ ที่จะได้พบต่อไปเกิดความตื่นเต้นที่จะเอาไปจัดสิ่งใหม่ๆ ที่เข้ามา

พระสพพบ อุประโคน (2549: 29) สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาในการศึกษาเล่าเรียน จะเกิดจากองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้คือ คุณสมบัติของครู วิธีการสอน กิจกรรมการเรียน การสอน การวัดและประเมินผลจึงจะประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร และครูที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ มีความรักและมีความกระตือรือร้นในการเรียน โดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่างๆ ของผู้สอน มีการยกย่องให้กำลังใจแก่ผู้เรียนที่กระทำความดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับลูกศิษย์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญก้าวหน้า การสร้างสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ที่เหมาะสม น่าอยู่ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น รวมทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนประสบกับปัญหาทุกชีวิต บัณฑิตมีความพึงพอใจนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน

ช่วงสำคัญของการจัดประสบการณ์เพื่อสร้างความรู้สึที่ดีต่อการเรียนนี้ทั้งไว้ท่เฮดและบลูม เห็นว่า ต้องทำในระดับประถมศึกษา เพราะบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปีลงมา มีพัฒนาอยู่ในขั้นตอนของความสนใจ ความพึงพอใจ และเป็นช่วงการสร้างฐานของการสะสมความรู้สึกที่มีต่อดีดประสบการณ์ความสำเร็จ ในชั้นเรียนที่สูงขึ้นไปหรือในเด็กที่อายุมากขึ้นการสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกจะทำไดยาก

2.1.3 หลักการวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงไดย่าง แต่อย่างไรก็ตาม ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ยังสามารถวัดได้ โดยอาศัยหลักการสำคัญคือการยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) เกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ ดังนี้ (ไพศาล หวังพานิช. 2526: 157-149)

1. ความคิดเห็น ความรู้สึกหรือความพึงพอใจของบุคคลนั้นจะคงที่อยู่ช่วงหนึ่ง นั่นคือความรู้สึกนึกคิดของคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรตลอดเวลาอย่างน้อยจะต้องมีช่วงใดช่วงหนึ่งที่ความรู้สึกของเรามีความคงที่ ทำให้สามารถวัดได้

2. ความพึงพอใจของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบทางอ้อม โดยวัดแนวโน้มที่บุคคลแสดงออกหรือพฤติกรรมที่เป็นอยู่

3. ความพึงพอใจ นอกจากแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณความคิดความรู้สึกนั้นอีกด้วย เช่น ระดับความมากน้อยของความพึงพอใจ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

เมตตา ศรีสุข (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) ผลการวิจัย พบว่า (1) ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และมีผลลัพธ์จากการเรียนรู้ และผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง (2) ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ามีความพึงพอใจด้านหลักสูตรการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ผู้เรียนที่มีอายุต่างกัน และผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่ามีความพึงพอใจด้านพนักงานผู้ให้บริการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (4) ผู้เรียนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน และผู้เรียนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) โดยรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน (5) ผู้เรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่ามีความพึงพอใจด้านสื่อการสอนรวมถึงโสตทัศนูปกรณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (6) ผู้เรียนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจด้านหลักสูตรการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (7) ผู้เรียนที่มีจำนวนชั่วโมงที่เคยศึกษา ภาษาญี่ปุ่นต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจด้านอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (8) ผู้เรียนที่มีเวลาที่เลือกเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจด้านสื่อการสอนรวมถึงโสตทัศนูปกรณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญล้อม ศรีคร้าม (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ ผลการวิจัยสรุปได้

ว่า (1) ความพึงพอใจของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ ด้านบุคลิกลักษณะและด้านประสิทธิภาพการสอน พบว่าส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (2) การเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ ด้านบุคลิกลักษณะและด้านประสิทธิภาพการสอนของครู จำแนกตามเพศของนักเรียนพบว่าไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าจำแนกตามช่วงเวลาในการเรียนระดับชั้นเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน และโรงเรียนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซูอิจิ ซาโนะ (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จากการวิจัยสรุปได้ว่า (1)ความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 4.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านผู้สอน มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.30 รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.97, 3.96 และ 3.94 ตามลำดับ (2) นักศึกษาเพศชายกับเพศหญิงมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน (3) นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งการมองในภาพรวมและการมองแยกเป็นรายด้าน โดยนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีระดับความพึงพอใจการเรียนภาษาญี่ปุ่นสูงกว่านักศึกษาคณะอื่นๆ (4) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น พบว่า ส่วนใหญ่แล้วกลุ่มตัวอย่างคิดว่าการจัดการเรียนการสอนในด้านสื่อการสอนและครูผู้สอน ด้านกระบวนการเรียนการสอนเหมาะสมดีอยู่แล้วสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ แต่ด้านเนื้อหาหลักสูตรเห็นว่าควรที่จะเพิ่มชั่วโมงเรียนให้มากขึ้น

ดิเรก พราวศรี (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนศรีฐานกระจายศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาโยธยา สรุปว่า (1) ความพึงพอใจในภาพรวมของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน และนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน ส่วนรายการอื่นๆ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนศรีฐานกระจายศึกษา จำแนกตามเพศและระดับช่วงชั้น มีความพึงพอใจแตกต่างกัน

อุทัย ประสานชีพ (2552: 88-89) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและความพึงพอใจต่อการอ่านระหว่างการใช้หนานพื้นบ้านภาคกลางกับการใช้ข่าวประกอบการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง มีความพึงพอใจต่อการอ่านจับใจความแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้ข่าวประกอบการสอน สาเหตุเนื่องมาจาก นิทานพื้นบ้านเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก เป็นสิ่งที่เร้าความสนใจและความต้องการของนักเรียน เนื่องจากสำนวนภาษาไม่ซับซ้อน สามารถเข้าใจได้ง่าย มีการดำเนินเรื่องที่สนุกน่าติดตาม นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการอ่านรู้สึกต้องการอ่าน แล้วรักการอ่าน จากการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการอ่าน โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจต่อการอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด แตกต่างจากค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจต่อการอ่านโดยใช้ข่าวประกอบการสอน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุเนื่องมาจากข้อความจากข่าวมีคำศัพท์เข้าใจยาก เนื้อหาข่าวไม่น่าสนใจ ไม่ชวนติดตาม อ่านแล้วไม่สนุก แยกแยะข้อเท็จจริงได้ยาก จึงมีผลกับความพึงพอใจต่อการอ่านของนักเรียน สรุปได้ว่านิทานพื้นบ้านภาคกลางทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการอ่านจับใจความมากกว่าข่าวประกอบการสอน

จากงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของผู้เรียนนั้น จะช่วยเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เนื้อหาหลักสูตร สื่อการสอน ตลอดจนครูผู้สอน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3.1.1 ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย

สัมมาชีวะศิลปมูลนิธิฯ (ม.ป.ป.: 2) กล่าวถึงการสนับสนุนสถานที่โรงเรียนสัมมาชีวะศิลปกับมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า (มรพ.) ซึ่งทำงานเพื่อเสริมสร้างสิทธิมนุษยชนและสันติภาพ ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้แก่แรงงานข้ามชาติ โดยจัดวิทยากรเปิดทำการสอนภาษาไทยและความรู้ทั่วไปด้านอื่นๆ เพื่อความเข้าใจสำหรับการดำเนินชีวิตในประเทศไทยของแรงงานข้ามชาติ ณ โรงเรียนสัมมาชีวะศิลป เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ในวันอาทิตย์แก่กลุ่มแรงงานข้ามชาติที่อาศัยและทำงานในพื้นที่กรุงเทพฯ โดยคาดหวังว่าแรงงานข้ามชาติจะนำความรู้ต่างๆ เหล่านี้ไปพัฒนาตนเองและประพฤติปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในสังคมไทยต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการ ดังนี้

1. เพื่อให้แรงงานข้ามชาติ ที่ได้รับจดทะเบียนโดยถูกต้องตามกฎหมายได้นำความรู้ทั้งทางด้านสังคมและศีลธรรมมาประพฤติปฏิบัติในการประกอบสัมมาอาชีพ โดยสุจริต

2. เพื่อให้แรงงานข้ามชาติได้เรียนรู้ภาษาไทยและความรู้ด้านอื่นๆ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง

3. เพื่อให้แรงงานข้ามชาติมีความรู้ความเข้าใจในวิถีชีวิต กฎระเบียบของสังคมไทย รวมทั้งสามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับคนไทย เพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขและมีความเข้าใจซึ่งกันและกันในสังคมไทย

ส่วนการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวญี่ปุ่น อาภาพร เนาสราญ (2555: 56) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นนั้น ส่วนใหญ่จะเรียนเป็นงานอดิเรก เพราะชอบเมืองไทย อาหารไทย และคนไทย สำหรับคอร์สทั่วไป ระยะเวลาในการเรียนต่อครั้ง ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ประมาณ 1 ชั่วโมง 15 นาที ถึง 1 ชั่วโมงครึ่ง เรียนเพียงสัปดาห์ละครั้ง การเรียนการสอนจะเป็นไปอย่างช้าๆ สอดคล้องกับจุดประสงค์ของผู้เรียนส่วนใหญ่ที่มาเรียนเป็นงานอดิเรก

ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นในไทยอาจมีความแตกต่างจากที่ญี่ปุ่นบ้าง กล่าวคือ ในระดับมหาวิทยาลัย ผู้เรียนมีทั้งนักศึกษาแลกเปลี่ยนและบุคคลทั่วไป ส่วนในระดับโรงเรียนภาษานั้น ในช่วงกลางวันส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้านที่ติดตามสามีที่บริษัทส่งมาทำงานเมืองไทย กลุ่มนี้จะอยู่เมืองไทยกันประมาณ 3-4 ปี นอกจากนี้ยังมีบางกลุ่มที่ลาออกจากงานที่โน่นแล้วมาลองใช้ชีวิตอยู่เมืองไทย แล้วก็มาเรียนภาษาไทย รวมถึงกลุ่มผู้สูงอายุที่มาลองสแตย์ ส่วนในช่วงเย็น ส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานบริษัทที่ต้องการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานชาวไทย ก็จะมาเรียนกันหลังเลิกงาน จะสังเกตได้ว่ากลุ่มที่เรียนในประเทศไทยนั้นจะเรียนไปเพื่อความอยู่รอด เพื่อการใช้ชีวิตจริงในเมืองไทย มากกว่าจะเรียนไปเป็นเพียงงานอดิเรกเหมือนที่ญี่ปุ่น ระยะเวลาในการเรียนการสอนที่เมืองไทยนั้น จะเน้นการเรียนทุกวัน หรือสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมงขึ้นไป ถือเป็นเวลาปกติ สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่เรียนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง เนื้อหาการเรียนและเวลาเรียนจึงเข้มข้นกว่าการเรียนที่ญี่ปุ่นมากพอสมควร

จากจุดประสงค์ในการเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ได้ว่าเรียนเพื่อให้รู้ภาษาไทยและความรู้ด้านอื่นๆ เพื่อให้สื่อสารกับคนไทยได้ เพื่อเป็นงานอดิเรกมาท่องเที่ยวประเทศไทย เพื่อใช้ในการทำงาน เพื่อความอยู่รอด และเพื่อการใช้ชีวิตรจริงในเมืองไทย

3.1.2 ด้านเนื้อหาวิชา

สมปอง ศรีวิชัย (2545: 3) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ดังนี้

1. จัดการเรียนรู้ โดยเรียงเนื้อหาตามลำดับ โดยเริ่มจากเนื้อหาที่ง่ายไปยังเนื้อหาที่ยาก เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ และนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และได้ลงมือปฏิบัติจริงจากอุปกรณ์จริง

3. มีการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ เช่น การเรียนเรื่องอาหาร กิจกรรมก็จะพาผู้เรียนไปตลาด และฝึกถามชื่ออาหารและการต่อรองราคา หรือพาไปร้านอาหารเพื่อฝึกการสั่งอาหาร

4. มีการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม เช่น การใช้สื่อจริง จะทำให้ผู้เรียนจำง่ายและเข้าใจได้เร็ว โดยเฉพาะผู้เรียนที่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ การใช้สื่อของจริงหรือรูปภาพจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น

5. การสอดแทรกวัฒนธรรม เนื่องจากคำบางคำมีรากฐานมาจากวัฒนธรรม เช่น การสอนเรื่องเวลาในภาษาไทย เช่น คำว่า “โมง” และ “ทุ่ม” อธิบายได้ว่า โมง มาจากการใช้ชั่งตวง บอกเวลาในช่วงกลางวัน และชั่งจะมีเสียงดังโมง โมง ส่วนคำว่าทุ่ม เป็นเสียงของกลองที่ใช้บอกเวลาในช่วงกลางคืน เพื่อเปลี่ยนเวลาจากกลางวันเป็นกลางคืน และเสียงกลองจะดังตุ่ม ตุ่ม หรือ ทุ่ม ทุ่ม นั่นเอง ในการสอดแทรกเรื่องของวัฒนธรรมนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำและรู้วิธีใช้ได้อย่างถูกต้อง ถูกกาลเทศะอีกด้วย

ธิดา แสงมณี (2546: 65) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ดังนี้

1. เนื้อหาวิชาควรเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยในแต่ละระดับชั้นเนื้อหาจะต้องต่อเนื่องกัน มีการทบทวนบทเรียนโดยใช้กิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น เกม บทบาทสมมุติ จะทำให้นักเรียนไม่รู้สึกรู้ว่าเรียนเนื้อหาเดิม

2. จัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน ไม่ง่ายหรือยากจนเกินไป มีความทันสมัย เน้นให้เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย และสอดแทรกวัฒนธรรมด้วย แต่ต้องไม่มากจนเกินไป ทำให้นักเรียนรู้สึกสนใจกับบทเรียน หากนักเรียนสงสัย ก็สามารถซักถามได้นอกเวลา

3. ควรเน้นเรื่องการออกเสียงให้ถูกต้อง เวลาพูดครูจะต้องช่วยแก้ไขด้วยทุกครั้ง พยายามให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการแก้ไขการออกเสียง ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดคุยกับคนที่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้

4. มีการไปทัศนศึกษาเพื่อนำภาษาไทยไปใช้จริง เช่น การซื้อของ การสั่งอาหาร การถามทาง การอ่านป้ายประกาศ

5. พยายามส่งเสริมให้นักเรียนพูดภาษาไทยกับเพื่อนแทนการพูดภาษาอังกฤษ ฝึกพูดภาษาไทยให้มากขึ้นในห้องเรียน

6. จัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสช่วยเหลือกันในกลุ่ม

สรุปได้ว่า เนื้อหาวิชาควรเรียงลำดับจากเนื้อหาที่ง่ายไปหาเนื้อหาที่ยาก มีความน่าสนใจ สอดคล้องความต้องการของผู้เรียน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

3.1.3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ชนิกา คำพุ่ม (2545: 23) ได้กล่าวว่า การที่จะสอนภาษาให้ดีนั้นควรคำนึงถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเรียน องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ องค์ประกอบทางสังคมและ วัฒนธรรม ดังนี้

1. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเรียน ได้แก่
 - 1.1 คุณภาพการสอน คือ การฝึกฝนให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมาย
 - 1.2 โอกาสในการเรียน คือ เวลาที่กำหนดในการสอน
 - 1.3 การเชื่อมโยง คือ การเรียนรู้ในสภาพหนึ่งและนำไปใช้ในสภาพหนึ่ง
 - 1.4 การวัดผล
2. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถในการเรียนรู้
 - 2.2 ความถนัด
 - 2.3 ความตั้งใจ
 - 2.4 การวางแผนการเรียน
3. องค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่
 - 3.1 ความรู้สึกร่วมกัน
 - 3.2 สังคมที่ใช้หลายภาษา

คล้ายกัน

ส่วน โกชัย สาริกบุตร (2544: 219-220) สรุปวิธีการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศในภาพรวมจากประสบการณ์ได้ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศความเป็นไทยตลอดเวลาที่สอน เช่น สิ่งแวดล้อมในห้องเรียน มีแผนที่ประเทศไทย ธงชาติไทย การตั้งชื่อผู้เรียนเป็นภาษาไทย การไหว้ เป็นต้น ผู้สอนจะต้องแสดง พฤติกรรมของคนไทยที่สุภาพและอารมณ์ดี
2. สอนตามจุดประสงค์ คือ ผู้เรียนกับผู้สอนตกลงกันก่อนว่าจะเรียนรู้อะไร แค่ ไหนด้วยวิธีใด แล้วจึงดำเนินไปสู่วัตถุประสงค์นั้น และวัดผลตามจุดประสงค์
3. ผู้สอนจะบอกขั้นตอนการสอน กิจกรรม และกลวิธีบางอย่างล่วงหน้าเพราะ การเตรียมตัวของผู้เรียนเป็นเรื่องสำคัญมาก

4. การสอนจากสถานการณ์จริง และการใช้อุปกรณ์จริง จะน่าสนใจมาก นี่คือธรรมชาติของการเรียนการสอนทั่วๆ ไปอยู่แล้ว

5. การสอนเสียง คำ และการเรียงคำ สอนโดยเทียบกับภาษาแม่ของผู้เรียนเท่าที่จำเป็นและถ้าผู้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในบางครั้งในบางเรื่องจะช่วยสร้างความเข้าใจได้มาก

6. สอนโดยให้ผู้เรียนสังเกตและสรุปเอง

7. สอนโดยมีสิ่งช่วยเหลือ เช่น ตาราง รูปภาพ สี เทปบันทึกเสียง เป็นต้น เพื่อช่วยทบทวน ช่วยประกอบความเข้าใจและช่วยจัดระเบียบความรู้

8. การใช้เกม เพลง นิทาน ใช้ได้มากกับเด็กและวัยรุ่น แต่ใช้ได้ไม่น้อยกับผู้ใหญ่

9. การใช้บทบาท ท่าทาง การสาธิต และสถานการณ์สมมุติ จะสร้างความเข้าใจได้ดีและช่วยให้จดจำได้แม่นยำ แต่ผู้สอนจะเหนื่อยมากกว่าการสอนปกติ

10. การให้ปฏิบัติแบบจับพลันทันที ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่มักไม่ชอบ เพราะส่วนมากต้องการเวลาทบทวนและเตรียมตัวล่วงหน้า แต่สำหรับผู้เรียนที่เป็นเด็กและวัยรุ่นจะแล้วแต่ผู้สอนกำหนดกิจกรรมให้ปฏิบัติ

วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา (2549: 304) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ดังนี้

1. จัดกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในชีวิตจริง โดยสามารถเชื่อมโยงความรู้ ที่เรียนไปสู่สถานการณ์ใหม่ในโลกแห่งความเป็นจริง

2. จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิด และการปฏิบัติให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย เพราะผู้เรียนจะเห็นความสำคัญและมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ เพื่อจะได้เห็นผลจากการเรียนนั้น

3. จัดกิจกรรมที่ยั่วให้ผู้เรียนได้คิด อยากทดลอง และปฏิบัติ โดยกำหนดปัญหาหรือ สถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง เพื่อยั่วให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการคิดขั้นสูงและเป็นไปได้ ในชีวิตจริง เพราะผู้เรียนจะไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนรู้และอยากคิดอยากทำให้สำเร็จ

4. ส่งเสริมความคิดอย่างกว้างขวาง โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ แม้ในระยะแรกๆ ของการเรียนการสอน ผู้เรียนบางเชื้อชาติอาจจะแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับวัฒนธรรมไทย ผู้สอนก็ต้องยอมรับฟังและพยายามทำความเข้าใจ หลังจากนั้นจึงแนะนำหรืออธิบายเหตุผลของการแสดงความคิดเห็นที่ไม่ขัดกับวัฒนธรรมไทย

5. การมอบหมายงานให้ผู้เรียนทำ ต้องสอดคล้องและเหมาะสมกับการเรียนรู้และความต้องการของผู้เรียน ที่เห็นประโยชน์ของการนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

6. แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทย ของผู้เรียนมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 6.1 การฟังแถบบันทึกเสียง เพื่อฝึกฝนการออกเสียงและจับใจความสำคัญ
- 6.2 การดูวีดิทัศน์ วีซีดี แล้วตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น
- 6.3 การสนทนากับกลุ่มเพื่อนนักศึกษาไทย
- 6.4 การสัมภาษณ์นักศึกษาไทยหรือคนไทยเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไป
- 6.5 การเล่าเรื่องและประสบการณ์สิ่งที่ผู้เรียนได้ประสบพบเห็นในสังคม

ปัจจุบัน

- 6.6 การอ่านออกเสียงคำและข้อความในสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ
- 6.7 การจำลองสถานการณ์และบทบาทสมมุติที่สอดคล้องกับสภาพความ

จริง

- 6.8 การมอบหมายงานนอกห้องเรียนโดยกำหนดสถานการณ์ตามสภาพจริง
- 6.9 การไปทัศนศึกษานอกสถานที่ เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมไทย

การจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกความสามารถในการใช้ภาษา และช่วยให้สนใจภาษาไทยมากขึ้น พู เจิง โหย่ว (2544: 113-115, 131) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียนให้นักศึกษาจีน สรุปได้ดังนี้

1. จัดงานเสวนา ได้แก่ จัดเสวนาภาษาไทยโดยให้คนไทยหรือนักศึกษาไทยเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษเกี่ยวกับประเทศไทย และจัดเสวนาภาษาจีนหรือภาษาไทยโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือศิษย์เก่าที่ทำงานในประเทศต่างๆ มาบรรยายเกี่ยวกับประเทศไทยและประสบการณ์การทำงาน หลังจากการบรรยายจะมีการสังสรรค์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาและวิทยากร

2. จัดกิจกรรมร่วมต้อนรับคณะจากประเทศไทย และร่วมงานอื่นๆ เช่น การเป็นล่าม พาแขกชมมหาวิทยาลัย ช่วยงานแสดงต่างๆ เกี่ยวกับประเทศไทย

3. ร่วมกับนักศึกษาไทยจัดงานฉลองเทศกาลประเพณีของไทย

4. จัดงานไต่เวทีภาษาไทย

5. จัดประกวดการพูดภาษาไทยและคัดลายมือภาษาไทย

6. ร่วมงานของมหาวิทยาลัยปักกิ่งโดยใช้ภาษาไทย เช่น ร้องเพลงไทย เล่นละครภาษาไทย

7. ให้นักศึกษาชมภาพยนตร์และวิดีโอเทปเกี่ยวกับประเทศไทย

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีหลายอย่าง เช่น ทัศนศึกษา ไต่เวที ฟังบรรยาย ประกวดการพูดและคัดลายมือ จัดงานแสดงเทศกาลของไทย การใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย

และควรมีสื่ออื่นๆ เช่น บัตรคำ แถบประโยค รูปภาพ วัสดุของจริง หนังสือ โปสเตอร์ วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ เพลง เป็นต้น

3.1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน

สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธ์ (2544: 128-130) กล่าวถึงการใช้สื่อในการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศว่า

“การใช้วีดิทัศน์เข้าช่วยในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟังก็ทำได้ โดยทำเป็นส่วนๆ ที่ตัดจากโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ และฉายให้ผู้เรียนดูและให้แปลเก็บความเป็นภาษาแม่เพื่อดูว่าผู้เรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใดก็ได้”

“สื่อการสอนสำหรับการสอนอ่านเป็นเรื่องจำเป็น นอกจากบัตรคำที่เตรียมไว้แล้ว พยายามใช้คำที่เรียนมาแล้วให้มากที่สุด เพื่อเป็นการเน้นย้ำความจำค่าเก่า ขณะเดียวกันก็อาจมีรูปถ่าย ปกหนังสือ โปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ ประกาศต่างๆ มาให้นักศึกษาเป็นแบบฝึกอ่านเพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้นสำหรับกิจกรรมในห้องเรียนและฝึกหัดให้ผู้เรียนเขียนชื่อและนามสกุลของตนเอง และชื่อนามสกุลเพื่อนหรือสมาชิกของครอบครัวหรือคนรู้จักก็ได้”

“สื่อการสอนต้องมีบทเรียนให้เขาจับต้องได้ มีบัตรคำ แถบประโยค กระดาษผ่า กระดาษผนัง รูปภาพ วัสดุของจริง หนังสือการ์ตูน แผ่นใส ภาพยนตร์ แผนภูมิหรือแม้แต่เพลงก็ใช้ได้ทั้งหมด”

พัทธยา จิตต์เมตตดา (2550: 5) ได้กล่าวถึงการสร้างสื่อการสอนด้วยตนเองว่า โดยทั่วไป หนังสือ ตำราที่ใช้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศนั้น มักจะเขียนเป็นภาษาอังกฤษและอีกกลุ่มหนึ่งก็เป็นตำราภาษาไทยที่เขียนขึ้นเพื่อใช้สอนเด็กไทยตามบริบทของสังคมไทย ดังนั้น หนังสือตำราเหล่านี้จึงอาจไม่เหมาะที่จะใช้เป็นหลักในการเรียนการสอน เพราะกลุ่มผู้เรียนมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป ทั้งเรื่องวัย วุฒิภาวะ ความต้องการ ความสนใจ รวมทั้งสภาพสังคมและวัฒนธรรม แต่ก็สามารถนำมาประยุกต์เป็นแนวทางในการเรียนการสอนได้

เอกสาร หนังสือ ตำราประกอบการเรียนการสอนที่ดีที่สุด ควรมาจากการที่ครูผู้สอนคิดและเขียนขึ้นใช้เอง เพราะจะทราบดีว่าเนื้อหาควรเป็นอย่างไร เหมาะสมกับผู้เรียนมากน้อยเพียงใด และยังสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์อีกด้วย

เอกสารประกอบการสอนนั้น เริ่มจากความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาไทย แบบฝึกหัดในทักษะต่างๆ ตลอดจนเอกสารการสอนชุด การสนทนา ซึ่งจัดเป็นหมวดหมู่โดยคำนึงถึงเรื่องใกล้ๆ ตัว จากง่ายไปหายาก สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า สื่อการสอนสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ นั้น ควรมีสื่อที่ช่วยฝึกทักษะการฟัง เช่น วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ เพลง และสื่อที่ช่วยฝึกทักษะการอ่าน เช่น บัตรคำ โปสเตอร์

หนังสือพิมพ์ ประกาศต่างๆ นอกจากนี้ ครูควรสร้างเอกสารประกอบการสอนขึ้นเอง เพราะจะทราบถึงเนื้อหาและความเหมาะสมกับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

3.1.5 ด้านผู้สอน

วิริสา ทนน์ไชย (2552: 8-9) กล่าวว่า ครูสอนภาษา ควรคำนึงถึงหลักสำคัญในการสอนภาษา ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ ครูต้องบอกวัตถุประสงค์ว่าต้องการให้ผู้เรียนเรียนอะไร เรียนเพื่ออะไร เมื่อผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์แน่ชัดจะทำให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจมากกว่าเรียนโดยไม่ทราบว่าจะเรียนเพื่ออะไร
2. การเลือกบทเรียน ควรเลือกบทเรียนที่นักเรียนได้พบเห็นบ่อยๆ มีตัวอย่างและคำอธิบายชัดเจน บทเรียนจะต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ ไม่สับสนและเข้าใจง่ายในตอนแรกๆ โดยที่นักเรียนยังไม่สูญเสียความสนใจก่อน
3. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา วิธีการสอนแบบต่างๆ เช่น การสอนเป็นคณะ การสอนแบบจุลภาค การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ การใช้สื่อการสอน เช่น เทปรูปภาพ ชุดการสอน โดยเฉพาะการสอนภาษาศาสตร์จำเป็นต้องใช้สื่อการสอนอย่างมาก เช่น ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เทปที่จะให้ฟังเสียงภาษาพูดอย่างชัดเจน สไลด์หรือภาพแสดงตำแหน่งของลิ้น ลักษณะริมฝีปาก สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาอย่างชัดเจน ซึ่งทำให้รู้เหตุผลและจดจำอย่างมีความหมาย มิใช่ท่องจำโดยไม่รู้เหตุผล
4. การฝึก ครูต้องจัดสภาพการฝึกที่เหมาะสมว่าจะใช้แบบฝึกหัดเข้มหรือแบบที่ละน้อย ฝึกเข้ม คือฝึกทั้งหมดในคราวเดียวกัน เหมาะสำหรับการอ่านบทความที่แสดงถึงทัศนคติและอารมณ์ ส่วนการฝึกที่ละน้อยแบบค่อยเป็นค่อยไป เหมาะสำหรับการท่องจำคำศัพท์ นอกจากนี้ต้องฝึกให้ผู้เรียนแสดงออกด้วย เช่น ให้แสดงความคิดเห็น เป็นต้น
5. การเสริมแรง การเรียนรู้ภาษาขึ้นอยู่กับการเสริมแรงเป็นอย่างมาก การเสริมแรงในเด็กอาจใช้วิธีชมเชยหรือให้ขนม ในเด็กโตอาจทำโดยจัดคำตอบที่ถูกต้องให้ก่อนหรือหลังการเรียนรู้ ผู้เรียนควรได้รับรู้ทุกครั้งว่าการกระทำของตนถูกต้องหรือไม่
6. ลดการแทรกแซง ในการเรียนรู้สิ่งที่เรียนใหม่มักไปแทรกแซงความจำเก่า ซึ่งผลก็คือ การลืม ครูต้องจัดสภาพการณ์ที่ช่วยลดองค์ประกอบที่ทำให้เกิดการแทรกแซง เช่น มีการวิเคราะห์ขั้นตอนในการเรียนของผู้เรียน จัดลำดับขั้นตอนการสอนของตน เพื่อมิให้ผู้เรียนสับสนกับปัญหาการลืมโดยใช้วิธีที่น่าสนใจ เช่น ใช้สื่อการสอนที่จะสัมผัสได้ด้วยประสาทหลายส่วน คำที่ต่างกันใช้สีที่ต่างกัน เป็นต้น

7. การวัดผล ตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและใช้วิธีวัดผลที่สนอง

วัตถุประสงค์ดังกล่าวอย่างชัดเจน ถ้ามุ่งหมายให้นักเรียนเรียงคำที่กระจัดกระจายให้ถูกต้อง การวัดผลก็อาจใช้วิธีเรียงคำให้เป็นประโยค ถ้าต้องการให้แสดงความคิดเห็นก็ใช้คำถามปลายเปิด เป็นต้น หลังจากวัดผลแล้วก็ประเมินผลอย่างชัดเจน โดยใช้วิธีทางสถิติ

ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษา ครูควรมีความรู้พื้นฐานในด้านการศึกษาคู่จุดหมายในการเรียนรู้ภาษา ทฤษฎีการเรียนรู้และการพัฒนาการเรียนรู้ ตลอดจนองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน คือคุณภาพการสอน โอกาสในการเรียน การเชื่อมโยงและการวัดผล อีกทั้งองค์ประกอบในการเรียน คือ ความสามารถในการเรียน ความถนัด ความตั้งใจ และการวางแผนเรียน และที่สำคัญครูสอนภาษาควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการสอน การเลือกบทเรียน การใช้วัตรกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การฝึก การเสริมแรง พยายามลดการแทรกแซงอันเป็นอุปสรรคในการเรียน และการวัดผลประเมินอย่างถูกต้องชัดเจน

สมปอง ศรีวิชัย (2545: 3) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ดังนี้

1. ผู้สอนคำนึงถึงผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลางว่า ผู้เรียนต้องการเรียนอะไรและควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกพูดมากๆ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรสร้างแรงจูงใจในการนำไปใช้
3. ผู้สอนควรผลิตสื่อและการใช้สื่อช่วยในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เพื่อช่วยให้ให้นักศึกษาเข้าใจความหมายและโครงสร้างได้ง่ายขึ้น
4. ผู้สอนควรสร้างวิสัยทัศน์ในเรื่องการเรียนภาษาที่ถูกต้อง เช่น นักศึกษา 1 คน มีความสามารถในการออกเสียงอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากเข้าใจผิดว่าเสียงในภาษาไทยยาก จึงไม่อยากจะเน้นการออกเสียงและไม่อยากจำ จึงต้องการเรียนแต่คำศัพท์และความหมาย แต่สุดท้ายนำคำศัพท์ไปใช้แล้วสื่อสารไม่ได้ เพราะออกเสียงไม่ถูกทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ ผู้สอนจึงต้องช่วยอธิบายและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องว่า ในภาษาไทยถ้าระดับเสียงผิด ความหมายจะผิดด้วย

5. ผู้สอนภาษาต้องคำนึงว่า อายุของผู้เรียนส่งผลต่อการเรียนภาษา เนื่องจากผู้เรียน ส่วนใหญ่เป็นผู้ทำงาน หรือเกษียณแล้ว ผู้เรียนที่มีอายุมากจะมีความสามารถในการจำน้อยลง ดังนั้น ทุกครั้งก่อนเริ่มบทเรียนใหม่ หรือในระหว่างการสอนควรจะมีการทบทวนเพื่อให้ผู้เรียนจำได้ นอกจากนี้ปัจจัยในเรื่องความจำแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนด้วย เนื่องจากผู้เรียนมีอายุมากแล้วบางคนอาจจะอายเมื่อถูกแก้ไขข้อบกพร่องบ่อยๆ และส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเครียด

กติกา แสงมณี (2546: 65) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนภาษาไทยสำหรับ
ชาวต่างชาติ ดังนี้

1. ครูผู้สอนควรเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน โดยลดบทบาทของครูที่ใช้การสอนหน้า
ห้องเป็นส่วนใหญ่ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด เน้นการฝึกทักษะ ทั้ง
4 ด้าน คือ การพูด การฟัง การอ่านและการเขียน
2. ครูควรเพิ่มกิจกรรม สื่อการสอน เกมและเทคนิคการสอนวิธีใหม่ๆ ที่น่าสนใจ
ให้มากขึ้น
3. ครูต้องสามารถควบคุมนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยที่ถูกต้องได้ เพราะ
นักเรียนชาวต่างประเทศค่อนข้างซน ครูต้องใช้เหตุผลและต้องทำให้นักเรียนเกิดความศรัทธาในวิชาที่
เรียน และตัวครูผู้สอน
4. ครูผู้สอนและนักเรียนควรร่วมกันตั้งกฎกติกา หรือข้อปฏิบัติในห้องเรียนวิชา
ภาษาไทย เพื่อลดปัญหาในการควบคุมห้องเรียนที่อาจเกิดขึ้น เมื่อนักเรียนคุยกันในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับ
เนื้อหาวิชาที่เรียนหรือไม่สนใจเรียน
5. ควรศึกษาความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่นักเรียนสนใจ
ทัศนคติ ที่มีต่อวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย เพื่อใช้ประกอบในการพัฒนาหลักสูตรและเนื้อหาที่
เรียน จะทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนมากขึ้น

วิรัช วงศ์กัณันท์วัฒนา (2549: 302) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนภาษาไทย
สำหรับชาวต่างชาติ ดังนี้

1. ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนในการจัดหาแหล่งการเรียนรู้และ
ให้ผู้เรียนเข้าไปเผชิญสถานการณ์จริง ปัญหาจริงในบริบทจริง การจัดกิจกรรมในห้องเรียนจึงต้อง
สะท้อนความเป็นจริง หรือจำลองสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด เช่น สอนเรื่อง
การถามทาง ก็ให้ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นผู้ถามทาง และคนเดินถนน โดยมีการถามตอบ เกี่ยวกับ
สถานที่ที่จะไปที่มีอยู่จริง
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิดแก้ปัญหา หรือสวมบทบาทในสถานการณ์
ต่างๆ เช่น ผู้ซื้อสินค้า ผู้โดยสาร ผู้เดินทาง เป็นต้น โดยผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเพื่อให้
ร่วมกัน คิดแก้ปัญหา ซึ่งอาจต้องแสวงหาความรู้ หรือข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อนำผลการศึกษา
ดังกล่าว มานำเสนอ
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น หรือร่วมวางแผนการคัดเลือก
เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล ตลอดจนการสะท้อนผลการเรียนรู้ให้ผู้สอน

ได้รับทราบเป็นระยะ เพื่อผู้สอนจะได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

4. ใช้การวัดและประเมินผลทั้งด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย และผลการประเมินควรแจ้งให้ผู้เรียนได้ทราบเป็นระยะถึงพัฒนาการของตนเอง

5. ต้องจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ มีบรรยากาศไมตรีที่เป็นมิตร และเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน ซึ่งมีเพศ วัย เชื้อชาติ ระดับการศึกษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งในระยะแรกนั้นผู้เรียนอาจแสดงกิริยาท่าทางที่ขัดต่อวัฒนธรรมไทย ผู้สอนต้องพยายามสร้างความเข้าใจและแนะนำผู้เรียนให้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งชาวต่างประเทศที่สนใจเรียนภาษาไทยส่วนใหญ่มักก็พอมีความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยมาบ้างแล้ว

6. ต้องปรับเปลี่ยนสถานการณ์และการใช้ภาษาไทยให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เมื่อผู้สอน พูดคำหรือประโยคใดไปแล้ว ผู้เรียนไม่เข้าใจ ก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยคำหรือประโยคใหม่ โดยอาจใช้สื่อ เช่น ภาพ กิริยาท่าทางประกอบการอธิบายจนกว่าผู้เรียนจะเข้าใจความหมายตรงกัน

พัทธยา จิตต์เมตตา (2550: 8-9) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ ควรมีคุณสมบัติเบื้องต้นที่เหมาะสมดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีความรู้ด้านภาษาไทยและมีทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างดี คุณสมบัติข้อนี้จะทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในหน้าที่ และบทบาทความเป็นครู และความสามารภในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะการพูดที่ถูกต้องชัดเจนตามอักขรวิธีไทย ซึ่งจะเป็ต้นแบบให้แก่ผู้เรียน

2. เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ สิ่งนี้จะสร้างความประทับใจเบื้องต้นให้แก่ผู้เรียน เป็นต้นว่า การแต่งกายที่เหมาะสม มีความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใส ความเป็นกันเอง วางตัวเป็นทั้งครูและเพื่อน มีอารมณ์ขัน ฯลฯ ลักษณะดังกล่าวนี้จะช่วยให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างดี

3. มีจิตวิทยาการเรียนการสอน เริ่มจากมีความรู้ ความเข้าใจในธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ ความแตกต่างระหว่างบุคคล กลุ่มเชื้อชาติ รู้จักวิเคราะห์กลุ่มผู้เรียน วิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ไขได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนมีวิธีการส่งเสริมและให้กำลังใจผู้เรียนอยู่เสมอ รวมทั้งมีความเที่ยงตรงยุติธรรม ก็จะทำให้เป็นที่ยอมรับศรัทธา สร้างแรงจูงใจภายในให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น

4. มีเทคนิควิธีสอนที่ดี ในประเด็นนี้ ไม่มีข้อสรุปว่าจะสอนด้วยวิธีใดอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จในวิธีการเดียวกันทุกครั้ง ดังนั้น ผู้สอนจึงควรมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถเลือกหรือประยุกต์วิธีการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เนื้อหาสาระ และกลุ่มผู้เรียน ข้อสังเกตก็คือ

ถ้าวิธีการดังกล่าวช่วยทำให้ผู้เรียนสนใจ เข้าใจง่าย มีพัฒนาการทางภาษาที่รวดเร็ว มีบรรยากาศการเรียนที่ดี ก็น่าจะนำไปสู่ความสำเร็จได้

5. มีหัวใจครู คุณสมบัติข้อนี้ หากผู้สอนมีหัวใจครู นั้นหมายถึงการเป็นผู้รักการสอน รักอาชีพ ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ดี นอกจากนี้ ผู้เป็นครูย่อมได้รับความรักความนับถือศรัทธาจากศิษย์ นับเป็นแรงบันดาลใจอีกอย่างหนึ่ง ที่ทำให้เขาอยากรู้อยากเรียน คนเป็นครูจึงต้องเป็นคนมีเมตตาธรรม คุณธรรม จริยธรรม ความมานะพยายาม อุทิศตน สละเวลาในหน้าที่เพื่อการสอนอย่างเต็มที่ ด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติที่นั่นย่อมมีปัญหาและอุปสรรคมากมาย

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เนื้อหาที่นำมาสอนควรเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจ ปรับวิธีการสอนให้น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถประยุกต์วิธีสอนให้เหมาะกับสถานการณ์ เน้นการสอนเพื่อที่จะให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และควรสอนสอดแทรกวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตของชาวไทยด้วย

3.1.6 ปัญหาการเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติ

การเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติมีปัญหาหลากหลายแตกต่างกันไป ต้องพิจารณาให้ตรงจุดเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขให้การเรียนภาษาไทยประสบความสำเร็จ

รัชนี จรุงศรีวัฒน์ (2538: 25-26) กล่าวถึงการสอนภาษาไทยแก่เด็กไทยในต่างประเทศว่า เป็นการสอนเด็กที่ใช้สองภาษาในชีวิตประจำวัน คือภาษาอังกฤษและภาษาไทย เพราะเด็กเหล่านี้ได้รับอิทธิพลภาษาอังกฤษจากสังคมภายนอกแต่จะได้ฟังภาษาไทยภายในบ้าน ขาดทักษะการพูดภาษาไทย สำหรับทักษะการอ่านและเขียนนั้น จะได้รับจากโรงเรียนวัดไทยเป็นส่วนใหญ่ การเรียนการสอนจะมีพระสงฆ์และอาสาสมัครที่เป็นผู้ปกครองเป็นครูสอน การสอนเด็กสองภาษาจะมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ เช่น

1. วิธีสอนที่ครูอาสาสมัครในต่างประเทศสอนอยู่เป็นวิธีสอนแบบเก่า
2. ไม่มีหลักสูตรถาวรใช้
3. ขาดหนังสือแบบฝึกหัดภาษาไทยที่เหมาะสมกับเด็กไทยในต่างประเทศ
4. นักเรียนมีเวลาเรียนในภาคปฏิน้อยและเรียนไม่ต่อเนื่อง
5. ตำราที่ครูอาสาสมัครในต่างประเทศใช้อยู่ไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และสังคมของเด็กไทยในต่างประเทศ

สังคมของเด็กไทยในต่างประเทศ

6. นักเรียนให้ความสนใจในการเรียนภาษาไทยน้อย

จากปัญหาดังกล่าวทำให้หัวหน้าคณะสงฆ์และผู้ปกครองนักเรียนในสหรัฐอเมริกา ได้เรียกร้องให้ครูอาสาสมัครจากเมืองไทย จัดทำโครงการการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยภาคฤดูร้อนขึ้นในปี 2527 โดยเปิดทำการสอนภาษาไทยในรัฐใหญ่ๆ ที่มีวัดไทยอยู่ทั้งหมด 16 รัฐ

ศรีวิไล พลมณี (2545: 195) ได้นำเสนอปัญหาของการเรียนภาษาไทยและแนวทางการแก้ไขในทื่อบรมเชิงวิชาการระดับนานาชาติ เรื่อง การสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระหว่างวันที่ 8-17 ธันวาคม 2544 ณ โรงแรมปางสวนแก้ว จ.เชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการขาดพื้นฐานในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียน คือ การเรียนรู้ อักษรไทย พุทธคำไทยที่ใช้ในชีวิตและเรื่องทั่วไป รู้จักลักษณะของภาษาไทยที่แตกต่างจากภาษาของตนก่อน ครูผู้สอนควรสำรวจปัญหาไว้ล่วงหน้าและสร้างแบบฝึกหัดรองรับเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา
2. ปัญหานักศึกษาจำไม่ได้ โดยเฉพาะการจดจำสำหรับผู้ใหญ่ จำเป็นต้องมีสิ่ง เชื่อมโยง แล้วจึงท่องด้วยการให้ฟัง และพูดซ้ำๆ ต้องใช้คำนั้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนการสอนศัพท์ยาก จะต้องนำศัพท์ที่รู้แล้วมาช่วยก่อน ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น เมื่อรู้จักและเข้าใจ โดยการได้ใช้ซ้ำบ่อยๆ แล้ว ครูควรสอนให้นำคำศัพท์ไปใช้ให้ได้มาก เช่น คำแต่ละคำมีหลายความหมาย ควรสอนให้เข้าใจหลายๆ ความหมาย เพื่อนำไปใช้ได้หลากหลาย ที่สำคัญครูต้องขยันออกข้อสอบ มีการทดสอบ หลายๆ รูปแบบ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการทบทวน
3. ปัญหานักศึกษาไม่พูด เนื่องจากนักศึกษาหลายคนเป็นคนขี้อาย พูดน้อย เมื่อมาเรียนภาษาไทยก็ยิ่งพูดน้อยลงไปอีก ครูควรให้นักเรียนได้ฟังเรื่องสั้นๆ แล้วตอบคำถาม จากนั้นให้เล่าเรื่อง การฝึกทำแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนพูดได้มากขึ้น ในการสนทนานั้น เมื่อฟังทั้งหมดแล้ว ควรให้ฟัง แล้วพูดตามเป็นการออกเสียงแบบพูดโดยทำเสียงให้ถูกต้อง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกโต้ตอบกันตามบทสนทนา ฝึกจนเข้าใจ ออกเสียงได้ แล้วปิดหนังสือและบอกว่าบทสนทนาเกี่ยวกับอะไร จากนั้นให้คุยเองโดยไม่ดูบท
4. ปัญหานักศึกษาออกเสียงไม่ถูก แม้ว่านักศึกษาที่พูดภาษาไทยได้โดยที่มาจากเมืองไทยนาน แต่หากไม่ได้เรียนอย่างถูกวิธี ก็จะออกเสียงวรรณยุกต์แบบคนต่างชาติ การวางรากฐานที่ดีตั้งแต่ต้น เรื่องการออกเสียงวรรณยุกต์จึงสำคัญที่สุดในการเรียนภาษาไทย การทำแบบฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ จึงประกอบด้วย การฝึกภาคทฤษฎี ให้รู้กฎการผันวรรณยุกต์ กับแบบฝึกหัดภาคปฏิบัติ คือ การออกเสียงให้ได้ ควรฝึกอย่างเข้มงวด ผู้สอนควรสังเกตลักษณะผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง ตัวอย่างการฝึก เช่น ให้เขียนตามคำบอกเป็นการทดสอบ การเขียนตามคำบอกควรให้ไปยืนเขียนที่กระดาน ใช้หูฟังเท่านั้นไม่ดูปากของผู้สอน ควรทำสัปดาห์ละครั้งไม่ใช่ทุกวัน เพราะจะน่าเบื่อ จนไม่น่าตื่นเต้น
5. นักศึกษาเรียงคำในโครงสร้างประโยคภาษาไทยไม่ถูก ซึ่งโครงสร้างไวยากรณ์หลักของภาษาไทย คือ ประธาน กริยา กรรม การสอนไวยากรณ์อย่างเดียวเกินครึ่งชั่วโมงนั้นจะทำให้

น่าเบื่อ วิธีสอนไวยากรณ์ คือ การสอนไวยากรณ์ประกอบ ไม่สอนเป็นหลักและไม่แยกสอนเป็นเอกเทศ แต่สอนโดยหยิบโครงสร้างนั้นมาจากเรื่องที่ได้อ่าน มาขยายความโดยใช้ฝึกประโยคแบบนี้เพิ่มเติมให้เกิดการตั้งข้อสังเกต และขยายการใช้งานโครงสร้างนี้ในการสื่อสาร และให้ผู้เรียนสรุปกฎไวยากรณ์เอง การสาธิตจึงดีที่สุด เพราะไม่เป็นการอธิบายไวยากรณ์

6. ปัญหาความเข้าใจวัฒนธรรมประเพณี ครูผู้สอนควรศึกษาจุดประสงค์ในการสอนวัฒนธรรม อาทิ เพื่อสร้างความตระหนักในด้านวัฒนธรรมเจ้าของภาษาแก่ผู้เรียน เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ และเพื่อพัฒนาความสามารถในตัวผู้เรียนให้ปฏิบัติตนได้ในสังคมวัฒนธรรมเจ้าของภาษา นอกจากนี้ก็เพื่อสร้างความเข้าใจในค่านิยมและทัศนคติของวัฒนธรรมเจ้าของภาษาให้แก่ผู้เรียน

7. นักศึกษาเบื่อการเรียน แม้ว่าผู้สอนจะพยายามจัดบทเรียนให้น่าสนใจเพียงไร แต่นักศึกษาบางคนบางช่วงเวลาอาจจะมีเบื่อ ความง่วง ความท้อในความยาก และไม่อาจตั้งสมาธิในการเรียนอันถือว่าย่อมเกิดขึ้นได้ ในส่วนนี้ครูและผู้เรียนควรจะร่วมมือกันได้ เช่น ครูจัดบทเรียนหรือให้ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการหรือชอบ ซึ่งต้องใช้คำว่า “รู้ใจ” ซึ่งเป็นคำที่สั้นและตรงความหมายที่สุด วิธีการที่จะรู้ใจผู้เรียน เช่น ศึกษาทำความเข้าใจกับผู้เรียน และจัดบทเรียนที่มีความหลากหลาย เช่น ไทย ธุรกิจ บ้านเพิง ข้าว พองเทียว เพื่อนไทย กินข้าว การดูหนัง ดูมวย งานบุญ งานศพ ลอยกระทง สงกรานต์ แต่งงาน เป็นต้น

8. ข้อจำกัดของเวลาเรียน ควรวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสม เช่น เวลาเรียนในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เราต้องจัดให้เวลาเรียนกับเวลาทบทวนมีความสมดุลกัน มีแบบฝึกที่มีคุณภาพต่อการเรียนรู้ มีวิธีตรวจงานที่ประหยัดเวลา และเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ครูสามารถแปลงเป็นกิจกรรมเปลี่ยนกันตรวจ นอกจากจะช่วยครูตรวจแล้ว นักศึกษายังได้เห็นการเขียนของเพื่อนร่วมชั้น ได้เกิดความเข้าใจว่าเพื่อนเขียนบางคำถูกเหมือนตัวเอง แต่บางคำทำไม่เพื่อนเขียนถูกแต่ตัวเองเขียนผิด และที่สำคัญครูผู้สอนต้องตรงเวลา รู้คุณค่าของเวลา

9. การสอนขาดเนื้อหาหรือใช้เนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากตำราหรือแบบเรียนภาษาไทยที่ดียังมีน้อย ที่ดีหมายถึง มีเนื้อหาน่าสนใจ เหมาะสมกับการใช้เป็นสื่อในการเรียนภาษาไทย มีคุณสมบัติสร้างความอยากรู้อยากเห็น ดึงดูดการมีส่วนร่วมและเปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนทัศนะ ครูควรแสวงหาและเก็บรวบรวมเรื่องราวสั้นๆ ที่คิดว่าน่าสนใจและคาดว่าจะประโยชน์ จากนั้นก็นำมาทดลองใช้ว่านักเรียนสนใจไหม ยากง่ายเกินไปหรือเปล่า และที่สำคัญสามารถนำไปโยงเข้าสู่เรื่องที่เคยเรียนมาแล้วหรือเป็นเรื่องที่อยากรู้ในภายหน้า นอกจากนี้ครูจำเป็นต้องเขียนเรื่องเองด้วยวงศัพท์และภาษาระดับของผู้เรียน และเพิ่มความยากของภาษาขึ้นเป็นลำดับ เพื่อให้นักเรียนที่มีพื้นฐานภาษาไทยน้อยไม่สามารถอ่านบทอ่านของจริง สามารถอ่านเรื่องเองได้

10. นักศึกษาไม่ชอบเข้าสังคม พยายามเกาะกลุ่มกันเองไว้ ไม่กล้าเข้าสังคมกับเจ้าของภาษา วิธีการที่ช่วยได้คือ ให้นักศึกษาได้แสดงจริง ทำให้มีกิจกรรม เช่น การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม การสั่งอาหารเองแต่ต้องสอนวิธีการก่อน เป็นต้น

อาจารย์ เชษฐสมาน (2547: 56-60) กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยตะวันออกไกล สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการขาดแคลนตำราและสื่อการสอนภาษาไทยที่ทันสมัย ตำราที่ใช้สอนในปัจจุบันมีเนื้อหาบางส่วนที่ไม่ทันสมัย เช่น บทอ่านเกี่ยวกับกรุงเทพฯ ยังใช้ข้อมูลตั้งแต่สมัยที่จังหวัดธนบุรียังไม่รวมเป็นเขตหนึ่งของกรุงเทพฯ เป็นต้น นอกจากนี้ตำราดังกล่าวเขียนโดยอาจารย์ชาวรัสเซีย และไม่มีอาจารย์ชาวไทยร่วมเขียนและตรวจทานด้วย ทำให้เนื้อหาบางส่วนใช้ภาษาไทยตามแบบโครงสร้างตลอดจนคำศัพท์ สำนวนโดยถอดความจากภาษารัสเซียซึ่งคนไทยอ่านแล้วรู้สึกไม่เป็นธรรมชาติ เข้าใจยาก และบางครั้งรู้สึกตลก

2. ปัญหาเรื่องพจนานุกรมนับเป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับนักศึกษารัสเซียที่เรียนภาษาไทย ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก็ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1964 และคำศัพท์ภาษาไทยในพจนานุกรมดังกล่าวกว่าครึ่งหนึ่งเป็นคำเก่าแก่ที่ไม่ค่อยใช้ในชีวิตประจำวัน

3. ปัญหาของคำ โดยเฉพาะคำประสมและคำซ้อน เช่นคำว่า “ตกใจ” นักศึกษารู้ความหมายของคำว่า “ตก” และคำว่า “ใจ” แต่ถ้าประสมกันเป็นคำว่า “ตกใจ” ก็จะเริ่มไม่เข้าใจความหมาย ยิ่งเมื่อเป็นคำซ้อนว่า “ตกอกตกใจ” นักศึกษาจะไม่เข้าใจเลย

4. ปัญหาการแบ่งประโยคที่สลับซับซ้อนในบทความจากหนังสือพิมพ์หรือวารสาร เนื่องจากภาษาไทยไม่มีเครื่องหมายที่แสดงการจบประโยค ทำให้นักศึกษาอ่านออกเสียงเว้นวรรคผิดทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนแปลงไป

5. ปัญหาการพูดให้ถูกต้องตามระบบเสียงวรรณยุกต์ไทย

เหิงยีน มาย เฟื่อง (2552: 60-64) กล่าวถึงปัญหาการออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาไทยของผู้เรียนชาวเวียดนาม สรุปได้ว่า

1. ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวไทย 6 หน่วยเสียง คือ /p, ph, w, c, ch, j/ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวภาษาไทยที่ไม่มีในภาษาเวียดนาม ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวภาษาไทยที่ไม่ปรากฏตำแหน่งต้นคำของภาษาเวียดนาม และปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวภาษาไทยที่เกิดจากความสับสนของกลุ่มตัวอย่าง

2. ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะสะกดภาษาไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะสะกดภาษาไทย 2 หน่วยเสียง คือ /k, ŋ/ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการแทรกแซงของ

ภาษาแม่และอิทธิพลของบริบทเสียงรอบข้าง ซึ่งในกรณีนี้เป็นอิทธิพลของเสียงสระภาษาแม่ที่เข้าไปแทรกแซงทำให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียง /k, ŋ/ เป็นรูปแปรที่ผิดต่างๆ กันไป

3. ปัญหาการออกเสียงสระภาษาไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการออกเสียงสระเสียงยาวภาษาไทยจำนวน 7 หน่วยเสียง คือ /i:, e:, u:, u:, o:, ɔ:/ โดยออกเสียงผิดเป็นเสียงสั้น ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่ามีสาเหตุมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ เนื่องจากภาษาเวียดนามนั้นไม่มีการแบ่งสระเป็นเสียงสั้นและเสียงยาว เสียงของคำหนึ่งๆ จะออกเสียงสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับบริบททางเสียงของคำนั้นๆ ประกอบด้วย เสียงสระ เสียงพยัญชนะสะกด และเสียงวรรณยุกต์ นอกจากนี้สำหรับคนเวียดนาม การออกเสียงสระหนึ่งๆ เป็นเสียงสั้นหรือยาวไม่นับสำคัญในการทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ดังนั้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างนำเอาความเคยชินในการออกเสียงภาษาแม่ดังกล่าวมาใช้ในการออกเสียงสระภาษาไทย จึงทำให้ออกเสียงผิดพลาด

สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 6 (2554: 4) ได้เสนอรายงานการศึกษา เรื่อง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎร/เด็กต่างด้าว โรงเรียนวัดดอนแดง (สโรวราษฎร์วิทยาการ) อ.เมือง จ.ราชบุรี สรุปถึงปัญหาไว้ดังนี้

1. ปัญหาการสื่อสารภาษาไทย ซึ่งเด็กต่างด้าวส่วนใหญ่ภาษาไทยไม่แตกฉาน เพราะผู้ปกครองของนักเรียนไม่สนับสนุนการพูดภาษาไทยขณะที่อยู่บ้าน อีกทั้งสังคมของนักเรียนก็อยู่ในละแวกชุมชนที่มีแรงงานพม่าเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้นักเรียนเกิดปัญหาการพูดภาษาไทย และส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กอนุบาลที่เข้าเรียนใหม่ เมื่อนักเรียนมาเรียนได้ระยะหนึ่ง ก็เริ่มที่จะพูดภาษาไทยได้บ้าง แต่ยังพูดไม่ชัด สำหรับนักเรียนต่างด้าวที่มาเรียนเป็นเวลานาน จะพูดภาษาไทยได้ชัดขึ้น โดยเริ่มเห็นพัฒนาการได้จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แต่ยังมีปัญหานักเรียนไม่รู้ความหมายที่ถูกต้องของภาษาที่ใช้ ตลอดจนภาษาพูดคุยกันเองของนักเรียนขาดความสุภาพ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพัฒนาได้ช้า เพราะนักเรียนต่างด้าวส่วนใหญ่มีการเรียนรู้ที่ช้าเนื่องจากอุปสรรคด้านภาษาไทย จึงทำให้การเรียนการสอนพัฒนาได้ช้า

3. ผู้ปกครองพม่าให้ลูกหยุดเรียนโดยไม่แจ้งและไม่มีเหตุผลที่สมควร บางครั้งหยุดติดต่อกันเป็นเวลาหลายวัน ทำให้นักเรียนมีปัญหาเรียนไม่ทันเพื่อน เวลาเรียนไม่พอ และพัฒนาการไม่ต่อเนื่อง

4. การสื่อสารไม่เข้าใจระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง เมื่อมีเรื่องต้องแจ้งให้ทราบหรือมีกิจกรรมขอความช่วยเหลือ ต้องแจ้งกับผู้ปกครองของนักเรียนไร้สัญชาติชาวพม่า การแจ้งเป็นจดหมายภาษาไทยบางครั้งอาจไม่ได้ผล จึงต้องมีล่ามจากคณะทำงานของมูลนิธิ LPN ช่วยเหลือด้านภาษา และการสื่อสารที่เข้าใจกันได้ดีกับผู้ปกครองชาวพม่า

5. นักเรียนขาดเรียนบ่อยเพื่อไปช่วยผู้ปกครองทำงาน นักเรียนบางคนครอบครัวประสบปัญหาความเดือดร้อนด้านการเงิน ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต จึงทำให้นักเรียนหยุดเรียนเพื่อไปช่วยทำงาน

6. นักเรียนออกจากโรงเรียนกลางคันเพื่อทำงาน พบบ่อยในนักเรียนที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น เมื่อนักเรียนโตจนเป็นที่พึ่งพาของที่บ้านได้แล้ว ผู้ปกครองจึงให้ออกจากโรงเรียนเพื่อทำงาน

7. ปัญหาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เนื่องจากนักเรียนพูดและอ่านภาษาไทยไม่ค่อยได้และไม่รู้ความหมาย จึงทำแบบทดสอบไม่ได้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทยรวมทั้งวิชาอื่นไม่ค่อยดีนัก

จากปัญหาการเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า นอกจากปัญหาส่วนบุคคลของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งเรื่องการออกเสียง การจดจำ ข้อจำกัดด้านเวลาแล้ว ปัญหาการขาดแคลนด้านตำราและสื่อการสอน ก็เป็นอุปสรรคที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติ

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

จอมบก แซ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยบูรพา ภาษาและกิจการต่างประเทศ โดยสร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ (2) ความสามารถเฉลี่ยในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการเขียน ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการพูด และความสามารถในการฟัง

ปริยา หิรัญประดิษฐ์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย พบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทยสอนในระบบชั้นเรียน การสอนแบบทางไกลมีน้อย หลักสูตรที่เปิดสอนในชั้นเรียนมี 5 แบบ แต่ที่เปิดประจำเป็นหลักสูตรระยะสั้น หรือหลักสูตรเร่งรัด จุดประสงค์ให้ผู้เรียนสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในระดับต้นแบ่งการสอนออกเป็น 2 แบบ ครูเป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินกิจกรรม จัดหาสื่อและทดสอบ ผลการศึกษาการวัดผลมี 3 ขั้นตอน แต่ส่วนใหญ่วัดผลระหว่างการเรียน ส่วนการสอนทางไกล ซึ่งผู้เรียนเรียนด้วยตนเองผ่านสื่อต่างๆ แบ่งการสอนเป็นระดับต้น กลาง และสูง หนังสือระดับต้นเน้นการฟัง การพูด แต่ระดับกลางและสูงเน้นการอ่านและการเขียน ผู้เรียนใช้หนังสือ และเทปเสียงเป็นสื่อหลัก ผู้เรียนวัดผลการเรียนจากการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

ความเห็นของผู้เรียนในชั้นเรียน ต้องการให้ครูใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับการฟังการพูด การสอนภาษาเพื่ออาชีพสำหรับการอ่านการเขียน และให้เพิ่มความรู้ด้าน

วัฒนธรรมไทยให้มากขึ้น เพิ่มกิจกรรมทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน จัดสื่อคอมพิวเตอร์และเพื่อนทางภาษา เนื้อหาที่สอนควรปรับปรุงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน ส่วนเนื้อหาควรเพิ่มการฝึกเรื่องวรรณยุกต์ และคำอธิบายเกี่ยวกับประเทศไทย

ด้านประเด็นเนื้อหาที่สอนพบว่าสอดคล้องกันทั้งการเรียนในชั้นเรียนและเรียนด้วยตนเอง ระดับต้นสอนการฟังการพูดในชีวิตประจำวัน ระดับกลางและสูงจะเพิ่มศัพท์และสถานการณ์ที่ต่างออกไป การอ่านการเขียนระดับต้นเริ่มจากตัวอักษร คำ ประโยค ข้อความสั้นๆ ย่อหน้า และการแปลการสอนระดับกลางและระดับสูง เนื้อหาจะยาวและยากมากขึ้น ส่วนไวยากรณ์จะแทรกอยู่ทุกระดับ

เพลินจิตร ภูดี (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาภาษาไทยตามแนวคิดทางภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) จากการศึกษาวิเคราะห์ด้านภาษา พบว่า มีการใช้สรรพนาม คำลงท้าย และคำช่วยแสดงความสุภาพเพียงบางส่วนเท่านั้นเมื่อเทียบกับภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (2) การใช้ภาษาตามลักษณะทางสังคมของผู้พูด ได้แก่ วัย เพศ ชั้นสังคม ความสัมพันธ์ทางสังคม เรื่องที่พูด และกาลเทศะ พบว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของผู้พูด (3) ผลจากการศึกษาด้านวัฒนธรรม คำนิยมพบว่าภาษาที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวันจะสะท้อนถึงวัฒนธรรม คำนิยมของสังคม ได้แก่ วัฒนธรรมด้านสภาพความเป็นอยู่และอาชีพ วัฒนธรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และค่านิยม

การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมในสังคมภายใต้วัฒนธรรม ค่านิยมของสังคมไทยนั้น การสอนควรเน้นกิจกรรมการสื่อสาร ซึ่งจะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้ในสังคม

วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2549: 94-97) ได้ศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในจังหวัดเชียงใหม่ 100 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็นชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันตก 50 คน และชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันออก 50 คน ผลการวิจัยสรุปว่า ลักษณะการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เป็นผู้ที่ชอบสรุปหาคำตอบด้วยการศึกษากฎเกณฑ์ของภาษาใหม่ ลักษณะการเรียนรู้ภาษาของชาวตะวันออก เป็นการเรียนรู้ที่มีลักษณะเก็บตัว เซินอาย และชอบทำงานตามลำพังมากที่สุด ส่วนผู้เรียนชาวตะวันตก มีลักษณะการเรียนรู้ที่ชอบเปิดตัว ชอบสังคมมากที่สุด แต่มีกลวิธีในการเรียนรู้ที่เหมือนกัน คือ นำกลวิธีทางสังคมและกลวิธีการเสริมและการทดแทนมาใช้ในการเรียนบ่อยมาก นอกจากนี้ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศชอบทักษะการพูดมากที่สุด ไม่ชอบทักษะการอ่าน โดยเฉพาะผู้เรียนชาวตะวันออก เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ยาก และเป็นทักษะที่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากเท่ากับทักษะอื่นๆ

ทศวรรณ ณ พิบูล (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหนังสือเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศ เพื่อใช้ในโรงเรียนสอนภาษา วาย เอ็ม ซี เอ เชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า หนังสือเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่สร้างขึ้นมีคุณภาพระดับดีทุกด้านแต่มีบางส่วนของหนังสือที่ควรได้รับการพัฒนาคือ หน้าปก กระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ เนื้อหาและแบบฝึกหัด

พาน จงบินห์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย 4 ด้าน ได้แก่ การสะกดการันต์ การใช้คำ การใช้ประโยค และการใช้วรรคตอน โดยมีข้อบกพร่องด้านการสะกดการันต์มากที่สุดร้อยละ 57.11 ลักษณะที่ผิดโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การเขียนผิดที่วรรณยุกต์ การเขียนผิดที่สระ การเขียนผิดที่ตัวสะกด การเขียนผิดที่พยัญชนะต้น และการเขียนผิดที่ตัวการันต์ ข้อบกพร่องที่พบรองลงมาคือ ด้านการใช้ประโยค ร้อยละ 19.46 ลักษณะที่ผิดโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ใช้ประโยคซึ่งลำดับคำในประโยคผิด ขาดคำที่จำเป็น ใช้สำนวนภาษาแม่ และใช้คำเกิน ด้านการใช้คำ ร้อยละ 17.13 พบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ใช้คำผิดความหมาย ใช้ภาษาพูดแทนภาษาเขียน ใช้คำผิดไวยากรณ์ และใช้คำฟุ่มเฟือย ด้านการใช้วรรคตอน ร้อยละ 6.12 เป็นข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุด ลักษณะข้อบกพร่องโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ นักศึกษาใช้ย่อหน้าผิด ใช้เครื่องหมายยัติภังค์ผิด และเว้นวรรคผิด ส่วนสาเหตุที่นักศึกษาเขียนภาษาไทยบกพร่อง คือ การไม่รู้หลักภาษาดีพอ การสับสนเกี่ยวกับมาตราตัวสะกด การไม่รู้ความหมายของคำ การเขียนตามการออกเสียง อิทธิพลของภาษาแม่ และความแตกต่างทางด้านโครงสร้างภาษา

นา เว้ย (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิเคราะห์คุณธรรมในคำคมจากวรรณคดีเรื่องสามก๊กเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผลการศึกษาสรุปว่า คำคมจากวรรณคดีเรื่องสามก๊กทั้ง 1,417 ตอน ไม่ได้ปรากฏคุณธรรมด้านใด 214 ตอน ปรากฏคุณธรรมด้านต่างๆ 1,203 ตอน หัวข้อคุณธรรมที่กำหนด 24 หัวข้อปรากฏในคำคมมากที่สุด 8 หัวข้อเรียงลำดับได้ดังนี้ อันดับที่ 1 ความฉลาดเฉียบแหลม อันดับที่ 2 ความมีเมตตา กรุณา อันดับที่ 3 ความซื่อสัตย์สุจริต อันดับที่ 4 ความมั่นใจในตนเอง อันดับที่ 5 ความกตัญญูต่อบุคคล อันดับที่ 6 ความกล้าหาญ อันดับที่ 7 ความรับผิดชอบ อันดับที่ 8 ความอ่อนน้อมถ่อมตน และจากการวิเคราะห์คุณธรรมแต่ละด้านที่ปรากฏ ได้นำหัวข้อคุณธรรมที่กำหนดได้พบมากที่สุดจำนวน 8 หัวข้อมาเลือกให้เหลือ 4 หัวข้อ โดยพิจารณาว่าเป็นคุณธรรมสำคัญ เป็นที่ต้องการของสังคม จากนั้นจึงเลือกคุณธรรมด้านความฉลาดเฉียบแหลม ความมีเมตตา กรุณา ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูต่อบุคคล

นำมาสร้างแนวทางการสอนแทรกคุณธรรมในวิชาภาษาไทยสำหรับชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ทั้งหมดมี 4 แนวการสอน แต่ละแนวการสอนจะส่งเสริมคุณธรรมและทักษะการใช้ภาษาไทย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาประมวลเป็นแนวคิดในการดำเนินการศึกษาและสร้างแบบสอบถามเรื่องทัศนคติและความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวพม่า ระดับ 3-5 ดังที่จะนำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ระดับ 1 ถึง ระดับ 5 จำนวน 700 คน ในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยให้ทางสถาบันเป็นผู้คัดเลือก ได้แก่ ระดับ 3 ถึง ระดับ 5 ของภาคเรียนเดือน มีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2555

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทย โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของชาวพม่า ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย ระยะเวลาที่เรียนภาษาไทย มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด โดยผู้ตอบจะต้องเลือกคำตอบเพียงข้อเดียวที่ตรงกับคุณลักษณะของตนเองเท่านั้น

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน ได้แก่ หนังสือตำราเรียน วิธีการสอน สื่อการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด โดยผู้ตอบจะต้องเลือกคำตอบที่ตรงกับคุณลักษณะของตนเองเท่านั้น

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน มีลักษณะให้เลือกระดับทัศนคติ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยที่สุด เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยที่สุด

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน มีให้เลือก 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจากงานวิจัย ตำรา ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ศึกษาตัวแปรต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาตามความมุ่งหมายของการวิจัยและปัญหาวิจัย
2. นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของชาวพม่า ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย ระยะเวลาที่เรียนภาษาไทย

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน ได้แก่ หนังสือตำราเรียน วิธีการสอน สื่อการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการจะวัดในแต่ละข้อ

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นแปลเป็นภาษาพม่า แล้วนำแบบสอบถามฉบับภาษาพม่าไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญซึ่งจะเน้นการตรวจสอบที่ลักษณะพฤติกรรมของข้อคำถาม โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหา (3 คน) แต่ละคนพิจารณาถึงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นหรือไม่
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น
- นำคะแนนที่ได้แทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ถ้าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อคำถามนั้นก็จะเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 ข้อคำถามนั้นจะถูกตัดออกไป หรือต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบัค ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_1^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความมั่นคง
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของคะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
 S_1^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อไปยังผู้จัดการโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย

2. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้จัดการโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ตามที่ได้กำหนดไว้ในขอบเขตการวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2555 ตามวันและเวลาที่นัดหมาย

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยเก็บแบบสอบถามที่แจกให้กับชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยแล้วนำมาดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับที่รับคืนมา
2. ลงรหัสแบบสอบถามและบันทึกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์
3. ประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
4. วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง แล้วแปลผลการวิเคราะห์เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูล ดังนี้

4.1 นำข้อมูลส่วนบุคคลของชาวพม่า ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย ระยะเวลาที่เรียนภาษาไทย และข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน ได้แก่ หนังสือตำราเรียน วิธีการสอน สื่อการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน มาแจกแจงความถี่และเสนอผลเป็นคำร้อยละ

4.2 นำข้อมูลทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย มาแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดระดับทัศนคติเป็น 5 ระดับ ซึ่งกำหนดน้ำหนักการให้คะแนนการตอบของแต่ละตัวดังนี้

เห็นด้วยที่สุด	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยที่สุด	1	คะแนน

สำหรับการแปลความหมายของค่าทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย ตามระดับคะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีทัศนคติที่ดีมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีทัศนคติที่ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีทัศนคติที่เป็นปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีทัศนคติที่ไม่ดี

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีทัศนคติที่ไม่ดีมาก

4.3 นำข้อมูลความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย มาแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ ซึ่งกำหนดน้ำหนักการให้คะแนนการตอบของแต่ละตัวดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด 5 คะแนน

พึงพอใจมาก 4 คะแนน

พึงพอใจปานกลาง 3 คะแนน

พึงพอใจน้อย 2 คะแนน

พึงพอใจน้อยที่สุด 1 คะแนน

สำหรับการแปลความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย ตามระดับคะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ที่ใช้เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลค่าให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

5.2 ค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{X}$)

สูตร $\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่ คูณ คะแนน
 n แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่

5.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สูตร $SD = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$

เมื่อ SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 n แทน จำนวนคู่ทั้งหมด
 X แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล
 $\sum x$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า จำนวน 50 คน โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน
- ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า
- ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของตารางแสดงเป็นค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

(n=50)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	13	26.00
2. หญิง	37	74.00
อายุ		
1. น้อยกว่า 20 ปี	5	10.00
2. 20 - 30 ปี	36	72.00
3. 31 - 40 ปี	8	16.00
4. 41 - 50 ปี	1	2.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้น		
1. ระดับ 3	31	62.00
2. ระดับ 4	10	20.00
3. ระดับ 5	9	18.00
การศึกษา		
1. ประถมศึกษา	12	24.00
2. มัธยมศึกษา	23	46.00
3. อาชีวศึกษา	2	4.00
4. ปริญญาตรี	5	10.00
5. ไม่มีวุฒิการศึกษา	4	8.00
6. ไม่ระบุ	4	8.00
อาชีพ		
1. เกษตรกรรม	2	4.00
2. ค้าขาย	10	20.00
3. งานบริการ	4	8.00
4. แม่บ้าน	21	42.00
5. โรงงานอุตสาหกรรม	2	4.00
6. รับจ้างทั่วไป	7	14.00
7. อื่นๆ (ล่าม, เย็บผ้า, พนักงานบริษัท)	3	6.00
8. ไม่ระบุ	1	2.00
ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย		
1. น้อยกว่า 1 ปี	2	4.00
2. 1 - 5 ปี	21	42.00
3. 6 - 10 ปี	20	40.00
4. มากกว่า 10 ปี	7	14.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่เรียนภาษาไทย		
1. น้อยกว่า 1 ปี	27	54.00
2. 1 - 5 ปี	23	46.00

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

เพศ

เป็นเพศหญิง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00

เป็นเพศชาย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 74.00

อายุ

อายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

อายุระหว่าง 20 - 30 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00

อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

อายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ระดับชั้น

ระดับ 3 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00

ระดับ 4 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ระดับ 5 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00

การศึกษา

ประถมศึกษา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00

มัธยมศึกษา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00

อาชีวศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ไม่มีวุฒิมัธยมศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

ไม่ระบุ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

อาชีพ

เกษตรกร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ค้าขาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

งานบริการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

แม่บ้าน	จำนวน 21 คน	คิดเป็นร้อยละ 42.00
โรงงานอุตสาหกรรม	จำนวน 2 คน	คิดเป็นร้อยละ 4.00
รับจ้างทั่วไป	จำนวน 7 คน	คิดเป็นร้อยละ 14.00
อื่นๆ (ล่าม, เย็บผ้า, พนักงานบริษัท)	จำนวน 3 คน	คิดเป็นร้อยละ 6.00
ไม่ระบุ	จำนวน 1 คน	คิดเป็นร้อยละ 2.00

ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย

น้อยกว่า 1 ปี	จำนวน 2 คน	คิดเป็นร้อยละ 4.00
1 - 5 ปี	จำนวน 21 คน	คิดเป็นร้อยละ 42.00
6 - 10 ปี	จำนวน 20 คน	คิดเป็นร้อยละ 40.00
มากกว่า 10 ปี	จำนวน 7 คน	คิดเป็นร้อยละ 14.00

ระยะเวลาที่เรียนภาษาไทย

น้อยกว่า 1 ปี	จำนวน 27 คน	คิดเป็นร้อยละ 54.00
1 - 5 ปี	จำนวน 23 คน	คิดเป็นร้อยละ 46.00

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางแสดงเป็นค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และจำแนกระดับชั้น ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 จำนวน ร้อยละและระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน

(n=50)

ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ	ระดับชั้น
หนังสือตำราเรียน			
มีตำราประกอบการเรียน	50	100.00	ทุกระดับ
ตำราเรียนมีแบบฝึกหัด	9	18.00	ระดับ 5
วิธีการสอน			
บรรยาย	50	100.00	ทุกระดับ
ทบทวนเนื้อหาเดิม	24	48.00	ทุกระดับ
เกริ่นนำเนื้อหาใหม่	21	42.00	ทุกระดับ
มีการบ้าน/แบบทดสอบ	50	100.00	ทุกระดับ
เปิดโอกาสให้ซักถาม	35	70.00	ทุกระดับ
แนะนำนอกตำรา	20	40.00	ระดับ 3 และ ระดับ 5
ใช้สื่ออื่นๆ ประกอบ	9	18.00	ระดับ 5
สื่อการสอน			
สื่อการสอนที่ใช้ในชั้นเรียน			
เอกสารประกอบ	50	100.00	ทุกระดับ
CD/DVD	9	18.00	ระดับ 5
รูปภาพ	9	18.00	ระดับ 5
โทรทัศน์	9	18.00	ระดับ 5
หนังสือพิมพ์	9	18.00	ระดับ 5

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ	ระดับชั้น
กิจกรรมการเรียนการสอน			
อ่านออกเสียง	50	100.00	ทุกระดับ
เรียนจากเพลง	9	18.00	ระดับ 5
เรียนจากนิทาน	9	18.00	ระดับ 5
พูดหน้าชั้นเรียน/พูดตามครู	50	100.00	ทุกระดับ
อ่านประกาศ/ข่าว	9	18.00	ระดับ 5
ทัศนศึกษา	9	18.00	ระดับ 5
เขียนตามคำบอก	50	100.00	ทุกระดับ
กรอกแบบฟอร์ม	9	18.00	ระดับ 5
แต่งเรื่องจากภาพ	9	18.00	ระดับ 5
แทรกวัฒนธรรมไทย	50	100.00	ทุกระดับ
อื่นๆ (แต่งประโยค)	12	24.00	ระดับ 3 และ ระดับ 5

จากตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน สรุปได้ว่า
หนังสือตำราเรียน

ตำราประกอบการเรียน มีอยู่ในทุกระดับ แต่ระดับที่ตำราเรียนมีแบบฝึกหัด มีอยู่ในระดับ 5 เท่านั้น ซึ่งมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

วิธีการสอน

บรรยายและการบ้าน/แบบทดสอบ มีอยู่ในทุกระดับ

ทบทวนเนื้อหาเดิม มีอยู่ในทุกระดับ แต่จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมี 24 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 จำแนกตามระดับชั้น คือ ระดับ 3 จำนวน 17 คน ระดับ 4 จำนวน 5 คน และระดับ 5 จำนวน 2 คน

เกริ่นนำเนื้อหาใหม่ มีอยู่ในทุกระดับ แต่จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมี 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 จำแนกตามระดับชั้น คือ ระดับ 3 จำนวน 14 คน ระดับ 4 จำนวน 3 คน และระดับ 5 จำนวน 4 คน

เปิดโอกาสให้ซักถาม มีอยู่ในทุกระดับ แต่จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมี 35 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 จำแนกตามระดับชั้น คือ ระดับ 3 จำนวน 24 คน ระดับ 4 จำนวน 6 คน และระดับ 5 จำนวน 5 คน

แนะนำนอกตำรา อยู่ในระดับ 3 จำนวน 17 คน และระดับ 5 จำนวน 3 คน ซึ่งมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ใช้สื่ออื่นๆ ประกอบ มีอยู่ในระดับ 5 เท่านั้น ซึ่งมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สื่อการสอน

เอกสารประกอบ มีอยู่ในทุกระดับ แต่ระดับที่มีสื่อการสอนที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น CD/DVD รูปภาพ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์มีอยู่ในระดับ 5 เท่านั้น ซึ่งมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กิจกรรมการเรียนการสอน

อ่านออกเสียง พุดหน้าชั้นเรียน/พุดตามครู เขียนตามคำบอก แทรกวัฒนธรรมไทยมีอยู่ในทุกระดับ แต่ระดับที่มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น เรียนจากเพลง เรียนจากนิทาน อ่านประกาศ/ข่าว ทัศนศึกษา กรอกแบบฟอร์ม แต่งเรื่องจากภาพ มีอยู่ในระดับ 5 เท่านั้น ซึ่งมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการเรียนการสอนอื่นๆ เช่น การแต่งประโยค อยู่ในระดับ 3 จำนวน 3 คน และระดับ 5 จำนวน 9 คน ซึ่งมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตอนที่ 3 ทักษะของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูล เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางแสดงเป็น ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 ระดับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย

(n=50)

ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย	ระดับทัศนคติ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. เพื่อการประกอบอาชีพ	29 (58.0)	20 (40.0)	1 (2.0)	0 (0)	0 (0)	4.56	.540	ดีมากที่สุด
2. เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	31 (62.0)	18 (36.0)	1 (2.0)	0 (0)	0 (0)	4.60	.534	ดีมากที่สุด
3. เพื่อหารายได้พิเศษ เช่น เป็นล่าม แปลเอกสาร นำเที่ยว	12 (24.0)	16 (32.0)	19 (38.0)	3 (6.0)	0 (0)	3.74	.899	ดีมาก
4. เพื่อการเพิ่มพูนความรู้ เช่น กฎหมาย สมัยงาน	23 (46.0)	18 (36.0)	9 (18.0)	0 (0)	0 (0)	4.28	.757	ดีมากที่สุด
5. เพื่อการศึกษาต่อในระดับสูง	22 (44.0)	18 (36.0)	10 (20.0)	0 (0)	0 (0)	4.24	.770	ดีมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม						4.28		ดีมากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดในด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดที่ว่า ใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.60 รองลงมาคือ ใช้ภาษาไทยเพื่อการประกอบอาชีพ, เพื่อการเพิ่มพูนความรู้, เพื่อการศึกษาต่อในระดับสูง มีค่าคะแนน

เฉลี่ย 4.56, 4.28 และ 4.24 ตามลำดับ และมีทัศนคติที่ดีมาก คือ สามารถนำความรู้ไปหารายได้พิเศษ เช่น รับแปลเอกสาร เป็นล่าม นำเที่ยว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.74

ตาราง 4 ระดับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านเนื้อหาวิชา

(n=50)

ด้านเนื้อหาวิชา	ระดับทัศนคติ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. เนื้อหาวิชาลำดับจากง่ายไปยาก	16 (32.0)	24 (48.0)	8 (16.0)	2 (4.0)	0 (0)	4.08	.804	ดีมาก
2. เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การซื้อของ สิ่งอาหาร การถามทาง การแลกเงิน ช่วยเหลือสื่อสารกับคนไทยได้	27 (54.0)	20 (40.0)	3 (6.0)	0 (0)	0 (0)	4.48	.614	ดีมากที่สุด
3. เนื้อหาวิชามีความหลากหลาย เช่น บทอ่าน บทสนทนา คำศัพท์ ไวยากรณ์ และแบบฝึกหัด	11 (22.0)	17 (34.0)	19 (38.0)	3 (6.0)	0 (0)	3.72	.881	ดีมาก
4. เนื้อหาวิชาสอดแทรกวัฒนธรรมช่วยให้เข้าใจวิถีชีวิตของคนไทย	20 (40.0)	24 (48.0)	5 (10.0)	1 (2.0)	0 (0)	4.26	.723	ดีมากที่สุด
5. เนื้อหาวิชาพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน	24 (48.0)	24 (48.0)	2 (4.0)	0 (0)	0 (0)	4.44	.577	ดีมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม						4.19		ดีมาก

จากตาราง 4 พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากในด้านเนื้อหาวิชา มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดที่ว่า เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง การแลกเงิน ช่วยให้สื่อสารกับคนไทยได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.48 รองลงมาคือ เนื้อหาวิชาพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน, เนื้อหาวิชาสอดแทรกวัฒนธรรมช่วยให้เข้าใจวิถีชีวิตของคนไทย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.44 และ 4.26 ตามลำดับ และมีทัศนคติที่ดีมาก คือ เนื้อหาวิชาลำดับจากง่ายไปยาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.08 และ เนื้อหาวิชามีความหลากหลาย เช่น บทอ่าน บทสนทนา คำศัพท์ ไวยากรณ์ และแบบฝึกหัด มีค่าเฉลี่ย 3.72

ตาราง 5 ระดับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ด้านวิธีการสอน

(n=50)

ด้านวิธีการสอน	ระดับทัศนคติ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. การสอนมีความหลากหลายมากกว่าการฟังบรรยายอย่างเดียว	9 (18.0)	26 (52.0)	13 (26.0)	2 (4.0)	0 (0)	3.84	.765	ดีมาก
2. การสอนเน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน	28 (56.0)	20 (40.0)	2 (4.0)	0 (0)	0 (0)	4.52	.579	ดีมากที่สุด
3. การสอนโดยใช้สื่อการสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน	10 (20.0)	17 (34.0)	18 (36.0)	5 (10.0)	0 (0)	3.64	.920	ดีมาก
4. การสอนจากสถานการณ์จริงและใช้อุปกรณ์จริง	13 (26.0)	17 (34.0)	17 (34.0)	3 (6.0)	0 (0)	3.80	.903	ดีมาก
5. การสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	17 (34.0)	22 (44.0)	10 (20.0)	1 (2.0)	0 (0)	4.10	.788	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.98		ดีมาก

จากตาราง 5 พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากในด้านวิธีการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดที่ว่า การสอนเน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.52 รองลงมาคือมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดว่า การสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม, การสอนมีความหลากหลายมากกว่าการฟังบรรยายอย่างเดียว, การสอนจากสถานการณ์จริงและใช้อุปกรณ์จริง และการสอนโดยใช้สื่อการสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.10, 3.84, 3.80 และ 3.64 ตามลำดับ

ตาราง 6 ระดับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

(n=50)

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับทัศนคติ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. การฝึกฟังเพื่อฝึกฝนการออกเสียงและพัฒนาทักษะ	31 (62.0)	17 (34.0)	2 (4.0)	0 (0)	0 (0)	4.58	.574	ดีมากที่สุด
2. การฝึกพูดภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะ	27 (54.0)	20 (40.0)	3 (6.0)	0 (0)	0 (0)	4.48	.614	ดีมากที่สุด
3. การฝึกอ่านเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะ	26 (52.0)	21 (42.0)	2 (4.0)	1 (2.0)	0 (0)	4.44	.674	ดีมากที่สุด
4. การฝึกเขียนคำเพื่อเพิ่มพูนวงศัพท์และเสริมความจำ	33 (66.0)	13 (26.0)	4 (8.0)	0 (0)	0 (0)	4.58	.641	ดีมากที่สุด
5. การจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง ทำให้สามารถนำไปใช้ได้	19 (38.0)	24 (48.0)	7 (14.0)	0 (0)	0 (0)	4.24	.686	ดีมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม						4.46		ดีมากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดที่ว่า การฝึกฟังเพื่อฝึกฝนการออกเสียงและพัฒนาทักษะ, การฝึกเขียนคำเพื่อเพิ่มพูนวงศัพท์และเสริมความจำ, การฝึกพูดภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะ, การฝึกอ่านเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะ และการจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง ทำให้สามารถนำไปใช้ได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.58, 4.58, 4.48, 4.44 และ 4.24 ตามลำดับ

ตาราง 7 ระดับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

(n=50)

ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน	ระดับทัศนคติ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. หนังสือ แบบเรียน เอกสารประกอบการเรียน ช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น	32 (64.0)	16 (32.0)	2 (4.0)	0 (0)	0 (0)	4.60	.571	ดีมากที่สุด
2. ภาพประกอบ ภาพวาด รูปภาพช่วยเสริมสร้าง การจำคำศัพท์	21 (42.0)	24 (48.0)	4 (8.0)	1 (2.0)	0 (0)	4.30	.707	ดีมากที่สุด
3. การใช้สื่อที่เป็นของจริง ทำให้เข้าใจง่ายและ เรียนรู้ได้เร็ว	22 (44.0)	18 (36.0)	9 (18.0)	1 (2.0)	0 (0)	4.22	.815	ดีมากที่สุด
4. การใช้สื่อภาพยนตร์ เพลง ทำให้การเรียนรู้ สนุกสนาน	12 (24.0)	18 (36.0)	19 (38.0)	1 (2.0)	0 (0)	3.82	.825	ดีมาก
5. หนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ ประกาศโฆษณาต่างๆ เสริมสร้างการเรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง	14 (28.0)	22 (44.0)	12 (24.0)	2 (4.0)	0 (0)	3.96	.832	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม						4.18		ดีมาก

จากตาราง 7 พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากในด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดที่ว่า หนังสือ แบบเรียน เอกสารประกอบการเรียนช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น, ภาพประกอบ ภาพวาด รูปภาพช่วยเสริมสร้างการจำคำศัพท์ และการใช้สื่อที่เป็นของจริง ทำให้เข้าใจง่ายและเรียนรู้ได้เร็ว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.60, 4.30 และ 4.22 ตามลำดับ รองลงมาคือมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดว่า หนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ ประกาศโฆษณาต่างๆ เสริมสร้างการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการใช้สื่อภาพยนตร์ เพลง ทำให้การเรียนรู้สนุกสนาน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.96 และ 3.82 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูล เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของตารางแสดงเป็นค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านเนื้อหาวิชา

(n=50)

ด้านเนื้อหาวิชา	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับระดับและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	19 (38.0)	22 (44.0)	7 (14.0)	1 (2.0)	1 (2.0)	4.14	.880	มาก
2. เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	15 (30.0)	21 (42.0)	12 (24.0)	2 (4.0)	0 (0)	3.98	.844	มาก
3. เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงได้	21 (42.0)	21 (42.0)	7 (14.0)	1 (2.0)	0 (0)	4.24	.770	มากที่สุด
4. เนื้อหาวิชาทำให้ได้ฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน	25 (50.0)	20 (40.0)	4 (8.0)	1 (2.0)	0 (0)	4.38	.725	มากที่สุด
5. เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องกันในแต่ละระดับชั้นเรียน	9 (18.0)	32 (64.0)	6 (12.0)	1 (2.0)	2 (4.0)	3.90	.863	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						4.12		มาก

จากตาราง 8 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากในด้านเนื้อหาวิชา มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ว่า เนื้อหาวิชาทำให้ได้ฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และเนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้

กับสถานการณ์จริงได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.38 และ 4.24 ตามลำดับ รองลงมาคือมีความพึงพอใจมากที่สุดว่า เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับระดับและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน, เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และเนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องกันในแต่ละระดับชั้นเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.98 และ 3.90 ตามลำดับ

ตาราง 9 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

(n=50)

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. กิจกรรมเน้นทักษะฟัง-พูด	25 (50.0)	20 (40.0)	3 (6.0)	2 (4.0)	0 (0)	4.36	.776	มากที่สุด
2. กิจกรรมเน้นทักษะอ่าน-เขียน	26 (52.0)	19 (38.0)	4 (8.0)	1 (2.0)	0 (0)	4.40	.728	มากที่สุด
3. กิจกรรมทัศนศึกษาเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรม	11 (22.0)	19 (38.0)	14 (28.0)	2 (4.0)	4 (8.0)	3.62	1.12	มาก
4. กิจกรรมฝึกปฏิบัติจากสภาพจริง	12 (24.0)	20 (40.0)	15 (30.0)	2 (4.0)	1 (2.0)	3.80	.925	มาก
5. กิจกรรมเสริมสร้างความรู้และทักษะเป็นแบบฝึกหัด	25 (50.0)	19 (38.0)	4 (8.0)	2 (4.0)	0 (0)	4.34	.798	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม						4.10		มาก

จากตาราง 9 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ดีมากในด้านการเรียนการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ว่า กิจกรรมเน้นทักษะอ่าน-เขียน, กิจกรรมเน้นทักษะฟัง-พูด และกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และทักษะเป็นแบบฝึกหัด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.40, 4.36 และ 4.34 ตามลำดับ รองลงมาคือมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ว่า กิจกรรมฝึกปฏิบัติจากสภาพจริง และกิจกรรมทัศนศึกษาเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.80 และ 3.62 ตามลำดับ

ตาราง 10 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านครูผู้สอนสอน

(n=50)

ด้านครูผู้สอน	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. มีบุคลิกภาพดีเหมาะสมกับความเป็นครู	33 (66.0)	13 (26.0)	4 (8.0)	0 (0)	0 (0)	4.58	.641	มากที่สุด
2. มีความรู้ ความสามารถ และทักษะทางภาษาไทย	30 (60.0)	16 (32.0)	2 (4.0)	2 (4.0)	0 (0)	4.48	.762	มากที่สุด
3. มีเทคนิควิธีการสอน	19 (38.0)	23 (46.0)	6 (12.0)	2 (4.0)	0 (0)	4.18	.800	มาก
4. มีมนุษยสัมพันธ์	31 (62.0)	14 (28.0)	4 (8.0)	1 (2.0)	0 (0)	4.50	.735	มากที่สุด
5. มีจิตวิทยาเสริมสร้างกำลังใจผู้เรียน	25 (50.0)	18 (36.0)	6 (12.0)	1 (2.0)	0 (0)	4.34	.772	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม						4.41		มากที่สุด

จากตาราง 10 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดด้านครูผู้สอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ มีบุคลิกภาพดีเหมาะสมกับความเป็นครู, มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรู้ ความสามารถและทักษะทางภาษาไทย และมีจิตวิทยาเสริมสร้างกำลังใจผู้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.58, 4.50, 4.48 และ 4.34 รองลงมาคือมีความพึงพอใจมากที่สุดว่า มีเทคนิควิธีการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.18

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 5 ด้าน คือ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง มาวิเคราะห์ผลข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง สามารถสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน ที่มีผลต่อทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า และสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า ที่มีผลต่อทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียนดังกล่าว
2. ทำให้ทราบถึงทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่าใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน

3. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของโรงเรียนแห่งนี้และสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ

การดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการทดลอง
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามทัศนคติและความพึงพอใจ
4. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อแก้ไขปรับปรุง
5. เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม
6. วิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทย โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของชาวพม่า ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย ระยะเวลาที่เรียนภาษาไทย จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน ได้แก่ หนังสือตำราเรียน วิธีการสอน สื่อการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน มีลักษณะให้เลือกระดับทัศนคติ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยที่สุด เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยที่สุด จำนวน 25 ข้อ ซึ่งกำหนดน้ำหนักการให้คะแนนการตอบของแต่ละตัวดังนี้

เห็นด้วยที่สุด	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยที่สุด	1 คะแนน

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน มีให้เลือก 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 15 ข้อ ซึ่งกำหนดน้ำหนักการให้คะแนนการตอบของแต่ละตัวดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

สรุปผลการศึกษาวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 74.00 เพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 72.00 ระดับชั้นส่วนใหญ่เรียนระดับ 3 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 ระดับ 4 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ระดับ 5 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 46.00 ประกอบอาชีพแม่บ้าน จำนวน 21 คน ร้อยละ 42.00 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย 1-5 ปี ร้อยละ 42.00 และระยะเวลาที่เรียนภาษาไทยน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 54.00

2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน พบว่า ทั้ง 3 ระดับชั้น มีตำราประกอบการเรียนทุกระดับ แต่ระดับที่ตำราเรียนมีแบบฝึกหัด มีอยู่ในระดับ 5 เท่านั้น ด้านวิธีการสอน ทั้ง 3 ระดับชั้น มีวิธีการสอนที่เหมือนกัน คือ การบรรยาย มีการบ้าน/แบบทดสอบ ทบทวนเนื้อหาเดิม เกริ่นนำเนื้อหาใหม่ และเปิดโอกาสให้ซักถาม มีเพียงการแนะนำนอกตำรา ที่มีอยู่ในระดับ 3 และระดับ 5 และการใช้สื่ออื่นๆ ประกอบ มีอยู่ในระดับ 5 เพียงระดับเดียว ด้านสื่อการสอนจะมีเอกสารประกอบเพิ่มเติมอยู่ในทุกระดับ แต่ระดับที่มีสื่อการสอนที่หลากหลาย ทั้ง CD/DVD รูปภาพ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ มีอยู่ในระดับ 5 เท่านั้น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีการอ่านออกเสียง การพูดหน้าชั้นเรียน/พูดตามครู การเขียนตามคำบอก และการแทรกวัฒนธรรมไทยมีในทุกระดับ แต่ระดับที่มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย คือ การเรียนจากเพลง การเรียนจากนิทาน การอ่านประกาศ/ข่าว การไปทัศนศึกษา การกรอกแบบฟอร์ม และการแต่งเรื่องจากภาพ มีอยู่ในระดับ 5 เท่านั้น ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนอื่นๆ เช่น การแต่งประโยค มีอยู่ในระดับ 3 และระดับ 5

3. ทักษะของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า

ผลการศึกษาทักษะของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีมากต่อการเรียนภาษาไทย สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.46, 4.28, 4.19 และ 4.18 ตามลำดับ ในลำดับสุดท้าย คือ ด้านวิธีการสอน ผู้เรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับเป็นกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.98

4. ความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากต่อการเรียนภาษาไทย สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านครูผู้สอนมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.41 รองลงมา ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านเนื้อหาวิชา มีค่าเฉลี่ย 4.12 และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.10

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย พบว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากต่อการเรียนภาษาไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รองลงมา คือ เพื่อการประกอบอาชีพ เมื่อพิจารณาจากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพแม่บ้าน รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย ซึ่งมีโอกาสได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงมีความจำเป็นมากที่ต้องเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

หากพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาของผู้เรียนที่อยู่ในประเทศไทยและเรียนภาษาไทย จะพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทยระหว่าง 1-5 ปี และส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เรียนภาษาไทยน้อยกว่า 1 ปี สามารถตั้งข้อสังเกตได้ว่า แม้ว่าชาวพม่าจะเข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลานานแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถสื่อสารกับคนไทย หรือพัฒนาตนเองในทักษะอื่นๆ ได้ เช่น การอ่าน การเขียน จึงเล็งเห็นว่าการเรียนภาษานั้นเป็นสิ่งสำคัญ ทำให้หันมาสนใจเรียนภาษาไทยเพื่อเรียนรู้การใช้ภาษาและพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แม้เป็นเพียงระยะเวลาที่ยังไม่นาน แต่หากได้เรียนภาษาไทยอย่างต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้นไป ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานและความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างอีกด้วย ซึ่งสัมพันธ์กับแนวคิดของการ์ดเนอร์ (กฤติยา เพิ่มพานิช. 2545: 20-21; อ้างอิงจาก Gardner. 1972: 33) ที่ว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมมีส่วนส่งเสริมพื้นฐานทางทัศนคติของผู้เรียนซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเรียน แรงจูงใจ

นี้มีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาและต่อภาษาที่เรียนจะมีแรงจูงใจในการเรียนและช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน ในทางกลับกันผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อภาษานั้น เมื่อผู้เรียนชาวพม่ามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ จึงทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากต่อการเรียนภาษาไทย

2. ด้านเนื้อหาวิชา ปรากฏว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากในด้านเนื้อหาวิชา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีมากที่สุดในด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การซื้อของ การถามทาง สั่งอาหาร การแลกเงิน ช่วยเหลือสื่อสารกับคนไทยได้ รองลงมาคือ เนื้อหาวิชาพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน เนื่องจากเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง และติดต่อสื่อสารกับคนไทยได้ นอกจากนี้เนื้อหาที่พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองไปสู่การทำงานที่ดีขึ้น รวมไปถึงชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ดังที่ ธิตติญา แสงมณี (2546: 65) ได้กล่าวว่า เนื้อหาวิชาควรเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

3. ด้านวิธีการสอน พบว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากในด้านวิธีการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีที่สุดในวิธีการสอนที่เน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ดังจะเห็นได้จากทัศนคติด้านเนื้อหาวิชาที่ได้กล่าวไปข้างต้นว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดต่อเนื้อหาวิชาที่พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน จึงควบคู่ไปกับวิธีการสอนที่จะต้องเน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านด้วยเช่นกัน รองลงมาคือ การสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยครูผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เลือบทบทเรียนที่ต้องการเรียนรู้ศึกษา และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ค้นพบตนเอง เข้าใจความต้องการ ทราบถึงระดับความสามารถของตนเอง และสามารถฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับที่ ธิตติญา แสงมณี (2546: 65) สรุปว่า ครูผู้สอนควรเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน โดยลดบทบาทของครูที่ใช้การสอนหน้าห้องเป็นส่วนใหญ่ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด เน้นการฝึกทักษะ ทั้ง 4 ด้าน คือ การพูด การฟัง การอ่านและการเขียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านอย่างเต็มที่

4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปได้ว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีมากที่สุดในการฝึกฟัง เพื่อฝึกฝนการออกเสียงและพัฒนาทักษะ ซึ่งในการเรียนภาษานั้น ทักษะพื้นฐานจะเริ่มมาจากการฟัง ฟังจนเข้าใจในสิ่งที่ได้รับฟังมา แล้วเลียนเสียงนั้น นั่นก็คือการพูดตาม จนสามารถพูดได้ หลังจากนั้นจึงเริ่มเรียนการอ่านและการเขียน สอดคล้องกับที่ ดวงเดือน แสงชัย (2530: 13) กล่าวว่า การฟังเป็น

ทักษะที่สำคัญมากซึ่งจะนำไปสู่ทักษะอื่นๆ ในขั้นต่อไป คือ การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนี้ ผลการศึกษาวิจัยยังพบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดในการฝึกเขียนคำเพื่อเพิ่มพูนวงศัพท์และเสริมความจำ เพราะการได้ฝึกฝนการเขียนจะนำไปสู่การจำคำศัพท์ได้ดี เมื่อรู้คำศัพท์มาก ก็จะช่วยให้อ่านได้คล่องขึ้น อีกทั้งสามารถอธิบายให้กับผู้อื่นได้ง่ายขึ้นด้วย รองลงมาคือการฝึกพูดภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนควรมีการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาไทยได้ตามที่ต้องการ ดังที่ ศรีวิไล พลมณี (2545: 195) ได้นำเสนอไว้ว่า การให้เขียนตามคำบอกเป็นการทดสอบ ควรทำสัปดาห์ละครั้งจะทำให้เกิดความตื่นตัว และทำให้ผู้เรียนเกิดการทบทวนคำศัพท์เป็นประจำ ส่วนการพูดควรให้ผู้เรียนได้ฟังเรื่องสั้นๆ แล้วตอบคำถาม จากนั้นให้เล่าเรื่อง การฝึกทำแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนพูดได้มากขึ้นในการสนทนา นั้น เมื่อฟังทั้งหมดแล้ว ควรให้ฟังแล้วพูดตามเป็นการออกเสียงแบบพูดโดยทำเสียงให้ถูกต้อง

5. ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ผลวิจัยพบว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากในด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีมากที่สุดต่อสื่อและอุปกรณ์การสอนประเภทหนังสือ แบบเรียน เอกสารประกอบการเรียนช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น หากพิจารณาถึงหนังสือตำราเรียนของทั้ง 3 ระดับชั้น จะเห็นว่ามีเพียงระดับ 5 ระดับเดียวเท่านั้น ที่มีแบบฝึกหัด ส่วนในแบบเรียนของระดับ 3 และระดับ 4 ไม่มีแบบฝึกหัด ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องจัดทำเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติม เช่น แบบฝึกหัดการเขียน แบบฝึกหัดการอ่าน เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้เรียน ดังที่ พัทธยา จิตต์เมตตา (2550: 5) กล่าวว่า เอกสารหนังสือ ตำราประกอบการเรียนการสอนที่ดีที่สุด ควรมาจากการที่ครูผู้สอนคิดและเขียนขึ้นใช้เอง เพราะจะทราบดีว่าเนื้อหาควรเป็นอย่างไร เหมาะสมกับผู้เรียนมากน้อยเพียงใด และยังสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์อีกด้วย รองลงมาคือ ภาพประกอบ ภาพวาด รูปภาพช่วยเสริมสร้างการจำคำศัพท์ ดังเช่นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้กล่าวไปแล้วในข้างต้นถึงการฝึกเขียนคำเพื่อเพิ่มพูนวงศัพท์และเสริมความจำ หากมีสื่อการสอนประเภทภาพประกอบ ภาพวาด รูปแบบ บัตรคำต่างๆ ก็จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ โกษัย สาริกบุตร (2544: 219-220) สรุปวิธีการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศในภาพรวมจากประสบการณ์ไว้ว่า การสอนโดยมีสิ่งช่วยเหลือ เช่น ตาราง รูปภาพ สี เทปบันทึกเสียง เป็นต้น เป็นการช่วยทบทวน ช่วยประกอบความเข้าใจ และช่วยจัดระเบียบความรู้

ส่วนความพึงพอใจสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาวิชา พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ดีมากในเนื้อหาวิชา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากในเนื้อหาวิชาทำให้ได้ฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน รองลงมาคือ เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงได้ ซึ่งเมื่อ

พิจารณาจากหนังสือตำราเรียนของทุกระดับชั้น จะพบว่าแบบฝึกหัดมีในระดับ 5 ส่วนระดับ 3 และระดับ 4 ไม่มีแบบฝึกหัด จึงอาจทำให้การฝึกทักษะไม่ครบทั้ง 4 ด้าน นอกจากนี้หนังสือตำราเรียนยังเน้นทักษะการอ่าน และขาดบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงได้ แต่ทั้งนี้ครูผู้สอนในทุกระดับได้จัดหาเอกสารประกอบเพิ่มเติม เพื่อช่วยเสริมทักษะต่างๆ ที่ในหนังสือตำราเรียนไม่มี อาทิ แบบฝึกการฟัง แบบฝึกการเขียน บทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ตรงนี้เองที่ช่วยเสริมด้านเนื้อหาวิชาให้มีความหลากหลายและสามารถฝึกทักษะได้ทั้ง 4 ด้าน จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชา ดังที่ สมปอง ศรีวิชัย (2545: 3) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้อาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติว่า การจัดเนื้อหาควรมีความน่าสนใจและนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้

2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ดีมากในกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากที่สุดในการกิจกรรมเน้นทักษะอ่าน-เขียน เนื่องจากว่าหนังสือตำราเรียนที่ใช้เรียนในทุกระดับชั้น จะเน้นทักษะการอ่านและเขียน รองลงมาคือ กิจกรรมเน้นทักษะฟัง-พูด เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียน ก็พบว่าทุกระดับชั้น มีกิจกรรมการอ่านออกเสียง การพูดหน้าชั้นเรียน/พูดตามครู ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนและพัฒนาทักษะได้ กิจกรรมเน้นทักษะอ่าน-เขียน และกิจกรรมเน้นทักษะฟัง-พูดจึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจมาก ดังที่ สุจิต เพียรชอบและสายใจ อินทร์มพรรย์ (2533: 71) กล่าวถึงการสอนทักษะภาษาไทยว่า การใช้ภาษานั้นประกอบด้วยทักษะ 4 ทักษะ คือการฟัง พูด อ่าน เขียน ในแง่ของการสื่อสารนั้น จะประกอบไปด้วยทักษะที่ใช้ในการรับสาร ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง การอ่าน และทักษะการส่งสารซึ่งประกอบไปด้วย ทักษะการพูดและการเขียน โดยทั่วไปการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันจะต้องมีการส่งสารและรับสารอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นในการสอนภาษาไทยจะสอนเพียงทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะย่อมเป็นไปได้ไม่ได้ จะต้องมีการสอนทักษะอื่นๆ สอดแทรกลงไปด้วย

นอกจากนี้ยังมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากข้อเสนอแนะแบบสอบถามที่มีนักเรียนส่วนหนึ่งกล่าวถึงกิจกรรมการเรียนการสอนว่า ควรมีกิจกรรมไปทัศนศึกษาเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรม ซึ่งในปัจจุบันกิจกรรมนี้มีในระดับ 5 เพียงระดับเดียว ซึ่งถือเป็นระดับสุดท้ายที่จะจบออกจากโรงเรียน หากมีการจัดกิจกรรมนี้ในระดับชั้นอื่นๆ ด้วย ก็จะช่วยเสริมความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปะและวัฒนธรรมไทย และยังเกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูนักเรียนและเพื่อนร่วมชั้นอีกด้วย

3. ด้านครูผู้สอน พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจที่มากที่สุดในการครูผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากที่สุดในการครูผู้สอนที่มีบุคลิกภาพดีเหมาะสมกับความเป็นครู รองลงมาคือ มีมนุษยสัมพันธ์ ดังข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากข้อเสนอแนะแบบสอบถามที่มี

นักเรียนส่วนหนึ่งกล่าวถึงครูผู้สอนว่า ครูมีความรู้ ความสามารถและทักษะภาษาไทย สอนให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเขียน มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ พูดจาไพเราะ สอนให้เข้าใจง่าย สอดคล้องกับที่พัทธยา จิตต์เมตตะ (2550: 8-9) กล่าวไว้ถึงคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติควรมีคุณสมบัติที่เหมาะสม คือ เป็นผู้มีความรู้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีการแต่งกายที่เหมาะสม มีความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความเป็นกันเอง วางตัวเป็นทั้งครูและเพื่อน มีอารมณ์ขัน ฯลฯ ลักษณะดังกล่าวนี้จะช่วยให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างดี และต้องเป็นผู้มีความรู้ด้านภาษาไทยพร้อมทั้งมีทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างดี คุณสมบัติข้อนี้จะทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในหน้าที่และบทบาทความเป็นครู

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความต้องการของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนชาวพม่าสนใจ เพื่อใช้ประกอบในการพัฒนาหลักสูตรและเนื้อหาที่เรียน ซึ่งจะตรงตามความต้องการของผู้เรียน
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและความต้องการของผู้เรียนชาวพม่าที่เรียนภาษาไทย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล อาทิ เพศ ระดับการศึกษา และระดับการเรียนภาษาไทยในโรงเรียน
3. ควรมีการศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศที่เป็นชนชาติอื่นๆ หรือในสถาบันการศึกษาอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กนกกาญจน์ จันทร์อยู่. (2554). *การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กฤติยา เพิ่มพานิช. (2545). *ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษาในการสมัครเข้าเรียนในหลักสูตรทั่วไปในสถาบันเอ.ยู.เอ สาขาราชดำริ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โกชัย สารีบุตร. (2544). *การเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างประเทศ*. ใน *การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย(คสรท.). (2551). *สถานการณ์แรงงานอพยพข้ามชาติในประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2555, จาก <http://www.trclabourunion.com/d536.doc>
- ชนิกา คำพุฒ. (2547). *เอกสารประกอบการสัมมนานานาชาติ เรื่อง ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. นครสวรรค์: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ฐอิจิ ชานะ. (2551). *งานวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- แซ่, จองบก. (2543). *ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยบูรพา ภาษาและกิจการต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2530). *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม.
- ดิเรก พราวศรี. (2551). *ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนศรีฐานกระจายศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- พัศวรรณ์ ณ พิบูล. (2551). การพัฒนาหนังสือเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับ
ชาวต่างประเทศ เพื่อใช้ในโรงเรียนสอนภาษา วาย เอ็ม ซี เอ เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธงชัย สันติวงศ์. (2549). พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง.
- ธนู ทดแทนคุณ. (2540). เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและอาจารย์พี่เลี้ยงโรงเรียนใน
เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อนักศึกษาฝึกสอนวิชาเอกภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธิดิญา แสงมณี. (2546). สภาพปัญหาและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม.
(หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญล้อม ศรีคราม. (2548). ความพึงพอใจของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัด
ปทุมธานี ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตร
และการสอน). ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2545). งานวิจัยเรื่อง สถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาว
ต่างประเทศในประเทศไทย. นนทบุรี: สาขาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พนอเนือง สุทัศน์ ณ อยุธยา. (2547). งานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการวัดทัศนคติและ
แรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นที่สองในผู้ใช้ภาษาไทยเป็น
ภาษาที่หนึ่ง : กรณีศึกษาในนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พระจิรพจน์ ขวัญคง; ธมลวรรณ มาตรสิงห์; และ ถิระชัย ช่างบุญศรี. (2550). ทัศนคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติในโครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ
เป็นสื่อของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ).
พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเนรศวร.
- พระสพพบ อุประโคน. (2549). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยสงฆ์ จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). เลย:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

- พัทธยา จิตต์เมตตา. (2550ก). แนวคิด: เทคนิควิธีสอนโดยภาษาไทย. ใน เอกสารประกอบการ
อบรมปฏิบัติการ เรื่อง ก้าวสู่มืออาชีพ : ครูสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ. กรุงเทพฯ: คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2550ข). สอนภาษาไทยโดยภาษาไทย ปฏิบัติการเชิงประจักษ์ในเวียดนาม
(ฮานอย). ใน เอกสารประกอบการอบรมปฏิบัติการ เรื่อง ก้าวสู่มืออาชีพ : ครูสอน
ภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพลินจิตร ภูดี. (2546). การศึกษาภาษาไทยตามแนวคิดทางภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการสอนภาษา
และวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การ
สอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พาน จงบินท์. (2552). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฟู เจิง โหย่ว. (2544). การเรียนการสอนภาษาไทยในมุมมองจากมหาวิทยาลัยปักกิ่ง. ใน การสัมมนา
ระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เมตตา ศรีสุข. (2546). ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษา
และวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น). สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ)
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัชนี จรุงศิริวัฒน์. (2537, ตุลาคม-2538, มกราคม). การสอนภาษาไทยแก่เด็กไทยในต่างประเทศ.
วารสารศึกษาศาสตร์. 17(3): 25-26.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2539). จิตวิทยาเบื้องต้น (จิต.101). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ลักขณา สตะเวทิน. (2530). งานวิจัยเรื่อง ทักษะคิดของสื่อมวลชนและนักประชาสัมพันธ์ ในการ
ทำงานร่วมกันด้านข่าวสาร. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2549). ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียน
ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิธสา ทนไชย. (2552). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกการสนทนาภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยระดับ 1 ของสมาคมวายุ. เอ็ม. ซี. เอ เชียงใหม่.

- วันทยา วงศ์ศิลปกรมย์. (2533). การศึกษามลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เป็นผลจากความพอใจในการได้เลือกบทเรียน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิรัช วงศ์นิรันดร์วัฒนา. (2549). การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เวีย, นา. (2554). การวิเคราะห์คุณธรรมในคำคมจากวรรณคดีเรื่องสามก๊กเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีสุดา ญาติปลื้ม. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบ TAI วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรีสุภา สหชัยเสรี. (2546). การบริหารการตลาดในยุคเศรษฐกิจใหม่ แนวคิดและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: ทิปปิง พอยท์ เพรส.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2548). นโยบายธุรกิจและการบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- สมปอง ศรีวิชัย. (2545). การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยพายัพ. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธ์. (2544). การสอนภาษาไทยเบื้องต้นให้แก่ชาวต่างชาติ. ใน การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัมมาชีวีศิลปมูลนิธิ. (ม.ป.ป.). การสนับสนุนโครงการเสริมสร้างความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่แรงงานข้ามชาติ. สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2555, จาก <http://www.sammajivasil.net/news12.htm>
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 6. (2554). การศึกษาเพื่อถอดบทเรียน การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎร/เด็กต่างด้าว โรงเรียนวัดดอนแจ่ง

ad/

- สุจิต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรรย์. (2533). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปัญญา ไชยชาญ. (2544). *หลักบริหารการตลาด*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- สุพัตรา สมนึก. (2550). *กลวิธีการเรียนและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย ของนักเรียนไทยมุสลิม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดยะลา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- เหียงน มาย เพ็ญ. (2552). *ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาไทยของผู้เรียนชาวเวียดนาม*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาจารย์ เชษฐสุนน. (2547, กรกฎาคม-ธันวาคม). *ประสบการณ์การสอนภาษาไทยในรัสเซียตามโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์*. *วารสารรวมคำแห่ง*. 21(2): 47-71.
- อาภาพร เนาสราญ. (2555). *การเรียนภาษาไทยของชาวญี่ปุ่น ในญี่ปุ่นVSในไทย*. สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2555 จาก, http://www.tpa.or.th/tpanews/upload/mag_content/53/ContentFile935.pdf
- อิสริยา เลหาติรานนท์. (2550). *ทัศนคติของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อราชบัณฑิตยสถาน*. วิทยานิพนธ์ ว.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุทัย ประสานชีพ. (2552). *การเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและความพึงพอใจต่อการอ่าน ระหว่างการใช้โน้ตพื้นบ้านภาคกลางกับการใช้ข่าวประกอบการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). ลพบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- เอกชัย ยุติศรี. (2550). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาไทย และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักศึกษาศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับการเรียนด้วยตนเอง*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การจัดการเรียนรู้). พระนครศรีอยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

Bloom, B. (1976). *Human characteristics and school learning*. New York: McGraw-Hill.

Gibson, J. L. (2000). *Organizations: Behavior, Structure, Processes*. 10th ed. New York: McGraw-Hill.

Good, C. V. (Ed.). (1973). *Dictionary of education (3rd)*. New York: McGraw-Hill.

Wallerstein, H. (1971). *A dictionary of psychology*. Middlesex: Penguin Books.

ที่ ศธ 0519.12/24 ๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/5 พฤษภาคม 2555

เรื่อง ขออนุมัติโครงการเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า

เนื่องด้วย นางสาวธิดารัตน์ งามนิกร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า” โดยมีอาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ เพื่อขอให้ให้นักเรียนระดับชั้น 3-5 ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2555

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติโครงการให้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธิดารัตน์ งามนิกร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-712-9048

ที่ ศธ 0519.12/๖3๐3

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๖ เมษายน 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาตินิวา

เนื่องด้วย นางสาวจิตรารัตน์ งามนิกร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า”
โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ
อาจารย์ณัฐวดี สภาพรต เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวจิตรารัตน์ งามนิกร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลยา ธนศพงษ์ธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-712-9048

ที่ ศธ 0519.12/๖3๐4

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๖ เมษายน 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลหาดง

เนื่องด้วย นางสาวธิดารัตน์ งามนิกร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า”
โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ
อาจารย์อัมพิกา สุวรรณจันทร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวธิดารัตน์ งามนิกร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลยา ธเนศพงศ์ธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยฝ่ายวิชาการ
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 081-712-9048

ที่ ศธ 0519.12/๑๓๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๗ เมษายน 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้จัดการโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า

เนื่องด้วย นางสาวธิดารัตน์ งามนิกร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า”
โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ
อาจารย์โกนัย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวธิดารัตน์ งามนิกร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลียา ธนศพงษ์ธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 081-712-9048

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า

แบบสอบถามเรื่อง
ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของ
มูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า

คำชี้แจง :

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย ระยะเวลาที่เรียนภาษาไทย และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน ได้แก่ หนังสือตำราเรียน วิธีการสอน สื่อการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีผลต่อทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทย และศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย
2. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักเรียนในฐานะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความสำคัญต่องานวิจัย โดยจะนำผลที่ได้มาประมวลผลในภาพรวมไม่ได้แยกเป็นรายบุคคล ซึ่งข้อมูลจากการวิจัยนี้ถือเป็นความลับโดยจะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม และใช้เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการเท่านั้น
3. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน
 - ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า
 - ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ น้อยกว่า 20 ปี

☐ 20 - 30 ปี

☐ 31 - 40 ปี

☐ 41 - 50 ปี

☐ มากกว่า 50 ปี

3. ระดับชั้น (Level)

☐ ระดับ 3

☐ ระดับ 4

☐ ระดับ 5

4. การศึกษา

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษา

☐ อาชีวศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

☐ ไม่มีวุฒิการศึกษา

5. อาชีพ

☐ เกษตรกรรม

☐ ค้าขาย เช่น ผลไม้ ไร่อ้อย

☐ งานบริการ เช่น เสิร์ฟ แม่ครัว/พ่อครัว

☐ แม่บ้าน

☐ โรงงานอุตสาหกรรม

☐ กรรมกร/ก่อสร้าง

☐ รับจ้างทั่วไป

☐ ประมง

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

6. ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย

☐ น้อยกว่า 1 ปี

☐ 1 - 5 ปี

☐ 6 - 10 ปี

☐ มากกว่า 10 ปี

7. ระยะเวลาที่เรียนภาษาไทย

☐ น้อยกว่า 1 ปี

☐ 1 - 5 ปี

☐ 6 - 10 ปี

☐ มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. หนังสือตำราเรียน

1.1 ระดับชั้นเรียนของท่านมีตำราประกอบการเรียน

☐ มี ☐ ไม่มี (ข้ามไปข้อ 2.)

1.2 ตำราเรียนมีแบบฝึกหัด

☐ มี ☐ ไม่มี

2. วิธีการสอน

2.1 วิธีการสอนของครูในชั้นเรียนของท่าน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ บรรยาย ☐ ทบทวนเนื้อหาเดิม ☐ เกริ่นนำเนื้อหาใหม่
☐ มีการบ้าน/แบบทดสอบ ☐ เปิดโอกาสให้ซักถาม ☐ แนะนำนอกตำรา
☐ ใช้สื่ออื่นๆ ประกอบ

3. สื่อการสอน

3.1 สื่อการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนของท่าน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เอกสารประกอบ ☐ บัตรคำ ☐ วิดยูเทป
☐ CD/DVD ☐ รูปภาพ ☐ โทรทัศน์
☐ หนังสือพิมพ์ ☐ โปสเตอร์ ☐ แผนที่
☐ วิดีโอ ☐ วัสดุของจริง ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 จงเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีในชั้นเรียนของท่าน

(เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ อ่านออกเสียง ☐ เรียนจากเพลง ☐ เรียนจากนิทาน
☐ เล่นเกม ☐ อ่านประกาศข่าว ☐ พูดหน้าชั้น/พูดตามครู
☐ แสดงบทบาทสมมติ ☐ แทรกวัฒนธรรมไทย ☐ ไปทัศนศึกษา
☐ เขียนตามคำบอก ☐ กรอกแบบฟอร์ม ☐ แต่งเรื่องจากภาพ
☐ อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 ทักษะของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง เห็นด้วยที่สุด
 4 หมายถึง เห็นด้วย
 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ทักษะที่มีต่อความสำคัญในการเรียนภาษาไทย					
1. เพื่อการประกอบอาชีพ					
2. เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน					
3. เพื่อหารายได้พิเศษ เช่น เป็นล่าม แปลเอกสาร นำเที่ยว					
4. เพื่อการเพิ่มพูนความรู้ เช่น กฎหมาย สมัยครงาน					
5. เพื่อการศึกษาต่อในระดับสูง					
ทักษะที่มีต่อการจัดเนื้อหาวิชา					
1. เนื้อหาวิชาลำดับจากง่ายไปยาก					
2. เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง การแลกเงิน ช่วยให้สื่อสารกับคนไทยได้					
3. เนื้อหาวิชามีความหลากหลาย เช่น บทอ่าน บทสนทนา คำศัพท์ ไวยากรณ์ และแบบฝึกหัด					
4. เนื้อหาวิชาสอดแทรกวัฒนธรรมช่วยให้เข้าใจวิถีชีวิตของคนไทย					
5. เนื้อหาวิชาพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน					
ทักษะที่มีต่อวิธีการเรียนการสอน					
1. การสอนมีความหลากหลายมากกว่าการฟังบรรยายอย่างเดียว					
2. การสอนเน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน					
3. การสอนโดยใช้สื่อการสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน					
4. การสอนจากสถานการณ์จริงและใช้อุปกรณ์จริง					
5. การสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
1. การฝึกฟังเพื่อฝึกฝนการออกเสียงและพัฒนาทักษะ					
2. การฝึกพูดภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะ					
3. การฝึกอ่านเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะ					
4. การฝึกเขียนคำเพื่อเพิ่มพูนวงศัพท์และเสริมความจำ					
5. การจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง ทำให้สามารถนำไปใช้ได้					
ทัศนคติที่มีต่อการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน					
1. หนังสือ แบบเรียน เอกสารประกอบการเรียนช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น					
2. ภาพประกอบ ภาพวาด รูปภาพช่วยเสริมสร้างการจำคำศัพท์					
3. การใช้สื่อที่เป็นของจริง ทำให้เข้าใจง่ายและเรียนรู้ได้เร็ว					
4. การใช้สื่อภาพยนตร์ เพลง ทำให้การเรียนรู้สนุกสนาน					
5. หนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ ประกาศโฆษณาต่างๆ เสริมสร้างการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง					

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวพม่า

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ความพึงพอใจที่มีต่อเนื้อหาวิชา					
1. เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับระดับและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
2. เนื้อหาวิชามีความทันสมัย					
3. เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงได้					
4. เนื้อหาวิชาทำให้ได้ฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน					
5. เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องกันในแต่ละระดับชั้นเรียน					
ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน					
1. กิจกรรมเน้นทักษะฟัง-พูด					
2. กิจกรรมเน้นทักษะอ่าน-เขียน					
3. กิจกรรมทัศนศึกษาเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรม					
4. กิจกรรมฝึกปฏิบัติจากสภาพจริง					
5. กิจกรรมเสริมสร้างความรู้และทักษะเป็นแบบฝึกหัด					
ความพึงพอใจที่มีต่อครูผู้สอน					
1. มีบุคลิกภาพดีเหมาะสมกับความเป็นครู					
2. มีความรู้ ความสามารถและทักษะทางภาษาไทย					
3. มีเทคนิควิธีการสอน					
4. มีมนุษยสัมพันธ์					
5. มีจิตวิทยาเสริมสร้างกำลังใจผู้เรียน					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ
 ผู้ทำวิจัย

**ထိုင်း-မြန်မာ မိတ်ဆွေ ဖောင်ဒေးရှင်း ၌
တက်ရောက်သင်ယူသူ မြန်မာကျောင်းသူ/သားများ၏ သဘောထား နှင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု
မေးခွန်းဖြေကြားလွှာ**

ဝန်ခံချက်

၁။ ဤမေးခွန်းဖြေကြားလွှာသည် အချက်အလက်များ ကောက်ယူရာ၌ နှစ်ပိုင်း ခွဲခြားထားပါသည်။ ပထမပိုင်းမှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အချက်အလက်များ ဖြစ်သည့် လိင်၊ အသက်၊ ပညာအရည်အချင်း၊ အလုပ်အကိုင်၊ ထိုင်းနိုင်ငံ၌နေထိုင်သည့်ကာလ နှင့် ထိုင်းဘာသာလေ့လာသည့်ကာလ တို့ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအပိုင်းမှာ ထိုင်းဘာသာ လေ့လာသင်ကြားသည့်ကျောင်း သင်ကြားပို့ချမှု နည်းစနစ်၊ သင်ရိုးညွှန်းတမ်း နှင့် သင်ကြားပို့ချမှု ဆောင်ရွက်ပုံ တို့သည် မည်သို့မည်ပုံ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိပြီး မည်မျှ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုရှိသည် တို့ဖြစ်ပါသည်။

ဤစစ်တမ်းကောက်ယူချက်အရ သုတေသနပြုလုပ်ရာ၌ ကျောင်းသူ/သားများ အုပ်စုတစု အနေဖြင့် ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုသည် အလွန်အရေးပါသည်။ အချက်အလက်များ ကို သုတေသနပြုသူက ပုဂ္ဂိုလ်စွဲပြု ကောက်ယူစစ်တမ်းထုတ်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ သက်ဆိုင်သူ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အချက်အလက်များ လျှို့ဝှက်စွာသိမ်းဆီးထားမည်ဖြစ်ပြီး မလိုလားအပ်သည့် အကျိုးသက်ရောက်မှုများ မရှိစေရပါ။ ဒါ့အပြင် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အချက်အလက်များကို သုတေသနပြု ပညာစာတမ်း၌သာ အသုံးပြုမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိ ဝန်ခံချက် ပြုပါသည်။

ဤမေးခွန်းဖြေကြားလွှာတွင် အောက်ပါအခန်း ၄ ခန်းဖြင့် ခွဲခြားထားပါသည်။

အခန်း ၁၊ မေးခွန်း ဖြေကြားသူတို့၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာများ

အခန်း ၂၊ ဘာသာစကားသင်ကျောင်း၏ အချက်အလက်များ

အခန်း ၃၊ ထိုင်းဘာသာစကား လေ့လာမှု၌ မြန်မာကျောင်းသားတို့၏ သဘောထား

အခန်း ၄၊ ထိုင်းဘာသာစကား လေ့လာမှု၌ မြန်မာကျောင်းသားတို့၏ ကျေနပ်အားရမှု

အခန်း ၁၊ မေးခွန်း ဖြေကြားသူတို့၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာများ

အမှာ။ ။ ကျေးဇူးပြု၍ သင့်ရဲ့ကိုယ်ရေးရာများကို လေးထောင့်ကွက်ထဲ ☐ တိကျမှန်ကန်စွာ အမှန် ✓ ခြစ်ပေးပါရန်။

1. လိင်

☐ ကျား ☐ မ

2. အသက်

☐ ၂၀ အောက် ☐ 20 - 30 ကြား ☐ 31 - 40 ကြား
☐ 41 - 50 ကြား ☐ 50 အထက်

3. အဆင့် (Level)

☐ အတန်း 3 ☐ အတန်း 4 ☐ အတန်း 5

4. ပညာအရည်အချင်း

☐ မူလတန်း ☐ အလယ်တန်း ☐ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း
☐ တက္ကသိုလ် ☐ အခြား (ဖော်ပြရန်)
☐ ပညာအရည်အချင်း မရှိ

5. အလုပ်အကိုင်

☐ စိုက်ပျိုးရေး ☐ အလုပ်သမား၊ ဆောက်လုပ်ရေး
☐ အလုပ်သမား စားပွဲထိုး၊ စားဖိုမှူး စသည်
☐ အိမ်ဖော် ☐ လုပ်ငန်းရှင်
☐ ဈေးရောင်း၊ ဈေးသည် သစ်သီး၊ အစားအစာ စသည်
☐ ဗန်းကျအလုပ် ☐ ငါးဖမ်း
☐ အခြား အလုပ်အကိုင် (ဖော်ပြရန်)

6. ထိုင်းနိုင်ငံ၌နေထိုင်သည့်ကာလ

☐ 1 နှစ်အောက် ☐ 1 - 5 နှစ်ကြား
☐ 6 - 10 နှစ်ကြား ☐ 10 နှစ်အထက်

7. ထိုင်းဘာသာလေ့လာသည့်ကာလ

☐ 1 နှစ်အောက် ☐ 1 - 5 နှစ်ကြား
☐ 6 - 10 နှစ်ကြား ☐ 10 နှစ်အထက်

အခန်း ၂ ဘာသာစကားသင်ကျောင်း၏ အချက်အလက်များ

အမှာ။ ။ ကျေးဇူးပြု၍ သင့်ရဲ့အချက်အလက်များကို လေးထောင့်ကွက်ထဲ ☐
တိကျမှန်ကန်စွာ အမှန် ✓ ခြစ်ပေးပါရန်။

1. သင်ရိုးညွှန်းတမ်းစာအုပ်

1.1 သင့်ရဲ့အတန်းအတွက် သင်ရိုးညွှန်းတမ်း နှင့် ဖတ်စာအုပ်

☐ ရှိ ☐ မရှိ (2. သို့သွားရန်)

1.2 လက်တွေ့လေ့ကျင့်မှု သင်ခန်းစာ

☐ ရှိ ☐ မရှိ

2. သင်ကြားရေး ပစ္စည်းကိရိယာ

2.1 သင်ကြားမှု၌ အသုံးပြုသော ပစ္စည်းကိရိယာများ (တခုထက်ပို ရွေးနိုင်သည်)

☐ အခြားစာအုပ်များ ☐ စကားလုံးကဒ် ☐ ရေဒီယိုတိုင်
☐ CD/DVD ☐ ဓာတ်ပုံ ☐ တယ်လီဖုန်း
☐ သတင်းစာ ☐ ပုံစတာ ☐ မြေပုံ
☐ ဗီဒီယို ☐ ကျောင်းသုံးကိရိယာ
☐ အခြားပစ္စည်းကိရိယာ (ဖော်ပြရန်).....

3. သင်ကြားပို့ချနည်း

3.1 စာသင်ခန်းမှ ဆရာတို့၏ သင်ကြားပို့ချနည်း (တခုထက်ပို ရွေးနိုင်သည်)

☐ သင်ကြားပို့ချခြင်း ☐ ထပ်ပြန်လေ့လာခြင်း
☐ အသစ်ရှာဖွေခြင်း ☐ အိမ်စာ၊ အစမ်းပေး လေ့ကျင့်ခြင်း
☐ မေးခွန်းမေးရန် အားပေးခြင်း
☐ ပြဌာန်းသင်ခန်းစာပြင်ပကိုပါလေ့လာရန် တိုက်တွန်းခြင်း
☐ တခြားနည်းလမ်းများ (ဖြည့်စွက်ရန်).....

4. သင်ကြားမှုရေးရာ ဆောင်ရွက်ချက်များ

4.1 သင်ကြားရေးတွင် အသုံးပြုရမည့်နည်းလမ်းများ (တခုထက်ပို ရွေးချယ်ရန်)

☐ အသံထွက်ဖတ်ခြင်း
☐ သီချင်းမှသင်ကြားခြင်း
☐ ပုံပြင်မှသင်ကြားခြင်း
☐ ဂိမ်းကစားခြင်း

- ☐ သတင်း၊ စာနယ်ဇင်းများဖတ်ခြင်း
- ☐ အတန်းထဲရွက်ဆိုခြင်း၊ ဆရာနောက်လိုက်ဆိုခြင်း
- ☐ ကိုယ်ကျတာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခြင်း
- ☐ ထိုင်းယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးတမ်းများ ထည့်တွင်းခြင်း
- ☐ ပညာပေး လေ့လာရေး ခရီးထွက်ခြင်း
- ☐ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်းလိုက်နာခြင်း
- ☐ ကွက်လပ်ဖြည့်ခြင်း
- ☐ ရုပ်ပုံမှဇာတ်လမ်းဆင်ရေးခြင်း
- ☐ အခြားနည်းလမ်းများ (ဖော်ပြရန်).....

အခန်း ၃၊ ထိုင်းဘာသာစကား လေ့လာမှု၌ မြန်မာကျောင်းသားတို့၏ သဘောထား

အမှာ။ ။ ကျေးဇူးပြု၍ သင့်ရဲ့သဘောထားကို လေးထောင့်ကွက်ထဲ ☐ တိကျမှန်ကန်စွာ အမှန် ✓ ခြစ်ပေးပါရန်။

- ၅ အလွန် သဘောတူပါတယ်။
 ၄ သဘောတူပါတယ်။
 ၃ သိပ်မသေချာပါ။
 ၂ သဘောမတူပါ။
 ၁ လုံးဝ သဘောမတူပါ။

အကြောင်းအရာ	သဘောထားအမြင် အဆင့်ဆင့်				
	၅	၄	၃	၂	၁
ထိုင်းဘာသာစကား တတ်ကျွမ်းမှု၏ အရေးကြီးပုံ					
1. လုပ်ငန်းခွင် အတွက်။					
2. ဘဝနေ့စဉ်သုံး ဆက်ဆံရေးပြေပြစ်မှု အတွက်။					
3. အပိုဝင်ငွေရရှိဖို့ ဘာသာပြန်၊ ခရီးသွားလမ်းညွှန်လုပ်နိုင်ရန်အတွက်။					
4. ဗဟုသုတ၊ ဥပဒေရေးရာ နှင့် အလုပ်လျှောက်ရန်။					
5. အဆင့်မြင့်ပညာလေ့လာရန်အတွက်။					
ကျောင်းပြဌာန်းသင်ခန်းစာများအပေါ် အမြင်သဘောထား					
1. လွယ်ကူသော သင်ခန်းစာများ မှ ခက်ခဲသော သင်ခန်းစာသို့။					
2. နေ့စဉ်ဝမ်းရေးအတွက် ဈေးဝယ်ခြင်း၊ အစားအသောက် မှာယူခြင်း၊ လမ်းမေးမြန်းခြင်း၊ ငွေလဲခြင်း စသည်တို့ဆောင်ရွက်ခြင်း နှင့် ထိုင်းလူမျိုးနှင့်ဆက်ဆံရာမှာ လွယ်ကူချောမွေ့စေခြင်း					
3. အမျိုးမျိုးသော သင်ကြားရေးတွင် အရေး၊ အဖတ်၊ အပြော တို့အပြင် သဒ္ဒါအသုံးအနှုန်းများ နှင့် လေ့ကျင့်ခန်းများပါဝင်ခြင်း။					
4. ထိုင်းလူမျိုးတို့၏ ဓလေ့ထုံးတမ်း နားလည်ရန် အတွက် ပြဌာန်းသင်ခန်းစာများတွင် ထိုင်းရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုများ ထည့်သွင်းခြင်း။					
5. ပြဌာန်းသင်ခန်းစာများသည် အကြား၊ အပြော၊ အဖတ် နှင့် အရေး ကိုဦးစားပေးခြင်း					
သင်ကြားပြသမှု နည်းစနစ် အပေါ် အမြင်သဘောထား					
1. လက်ချာပေး သင်ကြားပို့ချ နားထောင်ခြင်းနည်းလမ်းအပြင် တခြားသင်ကြားနည်းစနစ် များစွာရှိခြင်း။					
2. အရည်အသွေးမြင့် သင်ကြားနည်း ၄ ရပ်မှာ နားထောင်ခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း၊ စာဖတ်ခြင်း နှင့် ရေးသားခြင်း တို့ဖြစ်သည်။					

အကြောင်းအရာ	သဘောထားအမြင် အဆင့်ဆင့်				
	၅	၄	၃	၂	၁
3. ကျောင်းသူ/သားများကို ဆွဲဆောင်မှုရှိသည့် ပြဌာန်းသင်ခန်းစာ ဖြစ်ခြင်း။					
4. နေရာမှန်၌ တကယ်အသုံးပြု ပစ္စည်းကိရိယာများဖြင့် သင်ကြားခြင်း။					
5. ကျောင်းသူ/သားများ ဦးစားပေး ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်သည့် သင်ကြားရေးစနစ်ဖြစ်ခြင်း။					
သင်ကြားရေး နှင့် အခြားလုပ်ဆောင်မှုအပေါ် အမြင်သဘောထား					
1. နားထောင်မှုနှင့် အသံထွက်ပြောဆိုမှု အရည်အသွေး ကောင်းမွန်စေရန် လေ့ကျင့်ခြင်း။					
2. ထိုင်းစကားပြော ပိုမိုတိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် ပုံမှန်လေ့ကျင့်ခြင်း။					
3. ဘာသာစကား၌ ပိုမိုကျွမ်းကျင်အောင် စာဖတ်လေ့ကျင့်ခြင်း။					
4. အရေးအသားလေ့ကျင့်ခြင်းဖြင့် ဝေါဟာရ တည်ဆောက်ခြင်းသည် မှတ်ဉာဏ်ပိုမိုအားကောင်းစေသည်။					
5. လက်တွေ့အသုံးပြု နိုင်သည့် လက်တွေ့ကျလုပ်ဆောင်ရွက်မှုများ ဖြစ်သည့် ဈေးဝယ်ခြင်း၊ အစားအစာမှာယူခြင်း၊ လမ်းမေးခြင်းတို့တွင် ပြုလုပ်နိုင်ခြင်း။					
သင်ကြားရေး ပစ္စည်းကိရိယာများ အသုံးပြုမှုနှင့် ကျောင်းသုံးကိရိယာတို့အပေါ် အမြင်သဘောထား					
1. ပြဌာန်းစာအုပ်၊ သင်ကြားရေးနှင့် ပတ်သက်သော အခြားစာအုပ်များ၊ ဗဟုသုတဖြစ်စေသော စာပေများမှ နားလည်မှုကို ပိုမိုရစေခြင်း။					
2. ရုပ်ပုံ၊ ပန်းချီ၊ ဓာတ်ပုံ တို့သည် သင်ကြားရေးတွင် ဝေါဟာရ ပိုမိုကြွယ်ဝစေပါသည်။					
3. ဆက်သွယ်ရေး သင်ကြားရေး၌ တကယ် ပစ္စည်းကိရိယာများ အသုံးပြုခြင်းသည် နားလည်မှု ပိုမိုစေပြီး မြန်ဆန်စေခြင်း။					
4. ရုပ်ရှင်၊ သီချင်း နှင့် ဂီတများဟာလည်း သင်ကြားရေး၌ ပိုမိုစိတ်ဝင်စား (ပျော်ရွှင်) စေခြင်း။					
5. သတင်းစာ၊ စာနယ်ဇင်း နှင့် လက်ကမ်းစာစောင်၊ ကြော်ငြာ စသည်များက အမှန်တကယ် လက်တွေ့သင်ယူလေ့လာနေသလို ခံစားမိစေခြင်း။					

အခန်း ၄၊ ထိုင်းဘာသာစကား လေ့လာမှု၌ မြန်မာကျောင်းသားတို့၏ ကျေနပ်အားရမှု

အမှာ။ ။ ကျေးဇူးပြု၍ သင့်ရဲ့သဘောထားကို လေးထောင့်ကွက်ထဲ ☐ တိကျမှန်ကန်စွာ အမှန် ☒ ခြစ်ပေးပါရန်။

- ၅ အလွန် အားရကျေနပ်မှုရှိ
 ၄ အားရကျေနပ်မှုရှိ
 ၃ သာမန် အားရကျေနပ်မှုရှိ
 ၂ အားရကျေနပ်မှု နည်း
 ၁ လုံးဝ အားရကျေနပ်မှု မရှိ

အကြောင်းအရာ	သဘောထားအမြင် အဆင့်ဆင့်				
	၅	၄	၃	၂	၁
ပြဌာန်းသင်ခန်းစာများအပေါ် ကျေနပ်အားရမှု					
1. ဤပြဌာန်းစာအုပ်ပါသင်ခန်းစာများသည် သက်ဆိုင်ရာအတန်း နှင့် ကျောင်းသားတို့၏ လိုအပ်မှု ထပ်တူဖြစ်ခြင်း။					
2. ဤပြဌာန်းစာအုပ်ပါသင်ခန်းစာများသည် ခေတ်နှင့်အညီ ဖြစ်ခြင်း။					
3. သင်ခန်းစာများမှာ တကယ့်လုပ်ငန်းခွင်တွင် အသုံးကျခြင်း။					
4. ဤပြဌာန်းစာအုပ်ပါသင်ခန်းစာများသည် အကြား၊ အပြော၊ အဖတ် နှင့် အရေး အရည်အချင်း ၄ ရပ်ကို တိုးတက်စေခြင်း။					
5. သင်ခန်းစာများမှာ အခြားသော အတန်းများနှင့် ဆက်စပ်မှုရှိခြင်း။					
သင်ကြားနည်းစနစ် နှင့် ဆောင်ရွက်မှုအပေါ် ကျေနပ်အားရမှု					
1. လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများသည် အကြား နှင့် အပြော ကိုအဓိကထားခြင်း။					
2. လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများသည် အဖတ် နှင့် အရေး ကိုအဓိကထားခြင်း။					
3. လေ့လာရေးခရီးသွားခြင်းသည် ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု နှင့် ဓလေ့ထုံးစံ နားလည်သိကျွမ်းစေခြင်း။					
4. လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများသည် အမှန်တကယ် နေရာမျိုး အခြေနေမျိုး၌ လေ့ကျင့်ခြင်း။					
5. ဖြည့်စွက်သည့် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများ၊ လေ့ကျင့်ခန်းများ သည် ဗဟုသုတ နှင့် အရည်အချင်း ရှိစေခြင်း။					
သင်ကြားပို့ချသော ဆရာ-ဆရာမများ အပေါ် ကျေနပ်အားရမှု					
1. ဆရာ-ဆရာမများ အရည်အချင်း ပြည့်မီခြင်း။					
2. ဆရာ-ဆရာမများ ဗဟုသုတ နှင့် ထိုင်းဘာသာစကား ကျွမ်းကျင်ခြင်း။					

အကြောင်းအရာ	သဘောထားအမြင် အဆင့်ဆင့်				
	၅	၄	၃	၂	၁
3. သင်ကြားနည်းစနစ်ရှိခြင်း။					
4. ဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်ပြေပြစ်ခြင်း။					
5. နားလည်မှုရှိစွာဖြင့် ကျောင်းသူကျောင်းသားများအား အားပေးတတ်ခြင်း။					

အခြားဖြည့်စွက်လိုရာများ

.....

.....

.....

ပါဝင်ကူညီမှုအတွက် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း
သုတေသန ပြုစုသူ

ภาคผนวก ค

ค่าผลแบบวัดทัศนคติและความพึงพอใจ

```

GET
FILE='C:\Users\LENOVO\Desktop\tidaratPart1.sav'.
DATASET NAME DataSet4 WINDOW=FRONT.
FREQUENCIES
  VARIABLES=gender age level education career liveTH learnTH
  /STATISTICS=STDDEV SUM
  /ORDER= ANALYSIS .

```

Frequencies

Notes

Output Created		27-MAY-2012 15:17:30
Comments		
Input	Data	C:\Users\LENOVO\Desktop\tidaratPart1.sav
	Active Dataset	DataSet4
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	50
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data.
Syntax		FREQUENCIES VARIABLES=gender age level education career liveTH learnTH /STATISTICS=STDDEV SUM /ORDER= ANALYSIS .
Resources	Elapsed Time	0:00:00.03
	Processor Time	0:00:00.03

[DataSet4] C:\Users\LENOVO\Desktop\tidaratPart1.sav

Frequency Table

gender

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	male	13	26.0	26.0	26.0
	female	37	74.0	74.0	100.0
	Total	50	100.0	100.0	

age

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	less than 20	5	10.0	10.0	10.0
	20-30	36	72.0	72.0	82.0
	31-40	8	16.0	16.0	98.0
	41-50	1	2.0	2.0	100.0
	Total	50	100.0	100.0	

level

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	level 3	31	62.0	62.0	62.0
	level 4	10	20.0	20.0	82.0
	level 5	9	18.0	18.0	100.0
	Total	50	100.0	100.0	

education

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	pratomsuksa	12	24.0	26.1	26.1
	mattayom	23	46.0	50.0	76.1
	archeewa	2	4.0	4.3	80.4
	bachelor	5	10.0	10.9	91.3
	no edu.	4	8.0	8.7	100.0
	Total	46	92.0	100.0	
Missing	0	4	8.0		
Total		50	100.0		

career

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	aggri	2	4.0	4.1	4.1
	sale	10	20.0	20.4	24.5
	service	4	8.0	8.2	32.7
	housewife	21	42.0	42.9	75.5
	factory	2	4.0	4.1	79.6
	gb	7	14.0	14.3	93.9
	etc.	3	6.0	6.1	100.0
	Total	49	98.0	100.0	
Missing	0	1	2.0		
Total		50	100.0		

FREQUENCIES

VARIABLES=No.1 No.2 No.3 No.4 No.5 No.6 No.7 No.8 No.9 No.10 No.11 No.12

No.13 No.14 No.15

/STATISTICS=STDDEV MEAN

/ORDER= ANALYSIS .

Frequencies

Notes

Output Created		27-MAY-2012 15:11:54
Comments		
Input	Data	C:\Users\LENOVO\Desktop\tidaratPart4.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	50
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data.
Syntax		FREQUENCIES VARIABLES=No.1 No.2 No.3 No.4 No.5 No.6 No.7 No.8 No.9 No.10 No.11 No.12 No.13 No.14 No.15 /STATISTICS=STDDEV MEAN /ORDER= ANALYSIS .
Resources	Elapsed Time	0:00:00.00
	Processor Time	0:00:00.00

[DataSet1] C:\Users\LENOVO\Desktop\tidaratPart4.sav

Frequency Table

No.1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	very bad	1	2.0	2.0	2.0
	bad	1	2.0	2.0	4.0
	soso	7	14.0	14.0	18.0
	happy	22	44.0	44.0	62.0
	very happy	19	38.0	38.0	100.0
	Total	50	100.0	100.0	

No.2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	bad	2	4.0	4.0	4.0
	soso	12	24.0	24.0	28.0
	happy	21	42.0	42.0	70.0
	very happy	15	30.0	30.0	100.0
	Total	50	100.0	100.0	

No.3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	bad	1	2.0	2.0	2.0
	soso	7	14.0	14.0	16.0
	happy	21	42.0	42.0	58.0
	very happy	21	42.0	42.0	100.0
	Total	50	100.0	100.0	

No.4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	bad	1	2.0	2.0	2.0
	soso	4	8.0	8.0	10.0
	happy	20	40.0	40.0	50.0
	very happy	25	50.0	50.0	100.0
	Total	50	100.0	100.0	

No.5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	very bad	2	4.0	4.0	4.0
	bad	1	2.0	2.0	6.0
	soso	6	12.0	12.0	18.0
	happy	32	64.0	64.0	82.0
	very happy	9	18.0	18.0	100.0
	Total	50	100.0	100.0	

No.6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	bad	2	4.0	4.0	4.0
	soso	3	6.0	6.0	10.0
	happy	20	40.0	40.0	50.0
	very happy	25	50.0	50.0	100.0
	Total	50	100.0	100.0	

No.7

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	bad	1	2.0	2.0	2.0
	soso	4	8.0	8.0	10.0
	happy	19	38.0	38.0	48.0
	very happy	26	52.0	52.0	100.0
	Total	50	100.0	100.0	

No.8

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	very bad	4	8.0	8.0	8.0
	bad	2	4.0	4.0	12.0
	soso	14	28.0	28.0	40.0
	happy	19	38.0	38.0	78.0
	very happy	11	22.0	22.0	100.0
	Total	50	100.0	100.0	

ภาคผนวก ง
ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตร ไทย-พม่า

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตร ไทย-พม่า

โรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตร ไทย-พม่า เป็นองค์กรพัฒนาเอกชนไทยที่ส่งเสริมให้เกิดประชาธิปไตยในพม่าและเสริมสร้างความรู้ที่จำเป็นสำหรับแรงงานพม่าในประเทศไทย คุณเมียนเว่ย ผู้จัดการโรงเรียน กล่าวถึงที่มาของโรงเรียนแห่งนี้ว่า โครงการนี้เป็นหนึ่งในกิจกรรมของ กรพ. มีชื่อเต็มว่า “Development of Education and Awareness for Refugees from Burma” หรือ “DEAR Burma” เป็นโครงการพัฒนาความรู้และให้การศึกษาแก่แรงงานข้ามชาติไร้ฝีมือที่มาจากประเทศพม่าที่ทำงานหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จ.สมุทรปราการ จ.นนทบุรี และจ.สมุทรสาคร โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่วันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543 ซึ่งดำเนินการภายใต้พื้นที่ของสำนักกลางนักเรียนคริสเตียน (สนค.) และใน พ.ศ. 2546 ได้ขอใช้สถานที่ของโรงเรียนสัมาชีวะศิลป์ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร เป็นสถานที่จัดการเรียนการสอน

วิชาที่เปิดสอน คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์ รวมทั้งให้ความรู้เรื่องต่างๆ เช่น กฎหมาย สิทธิมนุษยชน สิทธิสตรี โดยแต่ละภาคเรียนใช้เวลาเรียน 3 เดือน ทุกวันอาทิตย์ เวลา 10.00 - 17.00 น. สำหรับเงินทุนในการดำเนินโครงการนี้ส่วนหนึ่งมาจากเงินบริจาค และอีกส่วนหนึ่งมาจากค่าลงทะเบียนเรียนจากนักเรียน สำหรับวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ราคาคอร์สละ 200 บาท ส่วนวิชาคอมพิวเตอร์คอร์สละ 400 บาท เฉพาะนักเรียนที่ผ่านการเรียนพื้นฐานภาษาอังกฤษมาแล้ว

โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้แรงงานข้ามชาติได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย อีกทั้งความรู้ด้านอื่นๆ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง
2. เพื่อนำความรู้ทั้งทางด้านสังคมและศีลธรรมมาประพฤติปฏิบัติในการประกอบสัมมาอาชีพโดยสุจริต
3. เพื่อมีความรู้ความเข้าใจในวิถีชีวิต กฎระเบียบของสังคมไทย รวมถึงสามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับคนไทย เพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขและมีความเข้าใจซึ่งกันและกันในสังคมไทย
4. เพื่อให้โรงเรียนเป็นพื้นที่ในการพบปะพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

1. ระดับที่ 1 (อนุบาล) เป็นการสอนให้ผู้เรียนรู้จักและจดจำสระและพยัญชนะไทย พร้อมทั้งอ่านคำที่ประสมด้วยสระต่างๆ ที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีตัวสะกดกำกับได้

2. ระดับที่ 2 (ป.1-2) ให้ผู้เรียนฝึกอ่านคำที่ประสมด้วยสระ สามารถผันวรรณยุกต์ อ่านคำที่มีอักษรนำ คำควบกล้ำ และอ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราต่างๆ ได้

3. ระดับที่ 3 (ป.3) ทบทวนบทเรียนจากระดับที่ 2 และเพิ่มเติมคำศัพท์ที่ยากขึ้น

4. ระดับที่ 4 (ป.4) สอนเรื่องอักษร 3 หมู่ ทบทวนคำควบกล้ำ รู้จักคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่ใช้ บัน, บรร คำที่มีตัวการันต์ คำพ้องเสียง คำทับศัพท์ บทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และหัดอ่านบทความที่เป็นเรื่องยาวๆ ได้

5. ระดับที่ 5 (ป.5-6) เรียนรู้ภาษาไทยจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ พังวิทย์ คู่มือทัศน์ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นชินกับการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย

ปัจจุบันมีนักเรียนที่เป็นแรงงานพม่าจำนวน 716 คน และครูอาสาสมัคร ประมาณ 30 คน ประกอบด้วยครูชาวไทย ครูชาวพม่าที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย และครูชาวต่างประเทศที่ทำงานในโรงเรียนนานาชาติ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวธิดารัตน์ งามนิกร
วันเดือนปีเกิด	20 มิถุนายน 2525
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	330/51 แฟลตตำรวจอุดมสุข หมู่ 8 ถนนรามคำแหง 2 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ห้องสมุดเทพ เนชั่นทีวี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท เนชั่น บรอดแคสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) อาคารเนชั่นทาวเวอร์ ชั้น 12A ถนนบางนา-ตราด กม.4.5 แขวงและเขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ประถมศึกษา จากโรงเรียนสายน้ำทิพย์
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษา (ภาษาอังกฤษ-ญี่ปุ่น) จากโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จ.สมุทรปราการ
พ.ศ. 2546	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอก สารสนเทศศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2555	ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) วิชาเอก การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ